

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/C 45/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз.	1
2020/C 45/02	Решение на Съда на Европейския съюз от 26 ноември 2019 година за публичния достъп до документите, съхранявани от Съда на Европейския съюз при упражняване на административните му функции.	2

V Обявления

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/C 45/03	Дело C-211/17: Определение на Съда (първи състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Vasău — Румъния) — SC Topaz Development SRL/Constantin Juncu, Raisa Juncu (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Предварителен договор за покупко-продажба, съставен от строителен предприемач и заверен от нотариус — Член 3, параграф 2 и член 4, параграф 1 — Доказване, че клаузите са договорени — Презумпция — Подписване на договора от потребителя — Член 3, параграф 3 — Точка 1, букви г) — е и и) — Изрична клауза за разваляне — Клауза за неустойка — Неравноправност — Членове 6 и 7 — Възможност националният съд да измени клаузата, която е приел за неравноправна)	8

2020/C 45/04	Съединени дела C-540/17 и C-541/17: Определение на Съда (десети състав) от 13 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht – Германия) — Федерална република Германия/Adel Named (C-540/17), Amar Omar (C-541/17) (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 33, параграф 2, буква а) — Отхвърляне от органите на дадена държава членка на молба за убежище като недопустима поради предоставен преди това статут на бежанец в друга държава членка — Член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Реална и потвърдена опасност от нечовешко или унижително отношение — Условия на живот на лицата, на които е предоставен статут на бежанец в другата държава членка).....	9
2020/C 45/05	Съединени дела C-439/18 и C-472/18: Определение на Съда (седми състав) от 15 септември 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia - Испания) – ОН (C-439/18), ER (C-472/18)/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (АЕАТ) (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 97/81/ЕО — Рамково споразумение за работа при непълно работно време — Клауза 4 — Работници от мъжки и от женски пол — Принцип на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Директива 2006/54/ЕО — Член 14, параграф 1 — Работник на непълно работно време от вертикален цикличен тип — Признаване на трудовия стаж — Начин на изчисляване на премиите за всеки три години прослужено време — Изключване на периодите, през които не е положен труд).....	10
2020/C 45/06	Дело C-552/18: Определение на Съда (девети състав) от 20 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato – Италия) — Indaco Service Soc. coop. sociale, действащо от свое име и в качеството на пълномощник на Coop. sociale il Melograno/Ufficio Territoriale del Governo Taranto (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 57, параграф 4, букви в) и ж) — Възлагане на обществени поръчки за услуги — Факултативни основания за изключване — Тежко професионално нарушение — Поставяне под въпрос на честността на икономическия оператор — Предходен договор — Изпълнение — Неизпълнение — Прекратяване — Оспорване по съдебен ред — Оценка на неизпълнението на договора от възлагащия орган — Невъзможност до приключване на съдебното производство) ..	10
2020/C 45/07	Дело C-756/18: Определение на Съда (осми състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois — Франция) — LC, MD/easyJet Airline Co. Ltd (Преюдициално запитване — Процедурен правилник на Съда — Член 99 — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Голямо закъснение на полет — Право на пътниците да получат обезщетение — Доказателство за представянето на пътниците на гишето за регистрация — Резервация, потвърдена от въздушния превозвач)	11
2020/C 45/08	Дело C-292/19: Определение на Съда (шести състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság — Унгария) — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Данъчна основа — Намаляване — Директива 2006/112/ЕО — Член 90 — Принцип на данъчен неутралитет — Вземане, станало несъбираемо вследствие на производство по несъстоятелност) ..	12
2020/C 45/09	Дело C-486/19: Определение на Съда (десети състав) от 19 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Korkein oikeus - Финландия) — Наказателно производство срещу А, В (Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Държавни помощи — Данък върху захарните изделия, сладоледа и освежаващите напитки — Освобождаване на сходни продукти, което може да представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС — Правомощия за налагане на наказателноправна санкция при неизпълнение на свързаните с този данък задължения)	13
2020/C 45/10	Дело C-713/19 P: Жалба, подадена на 24 септември 2019 г. от Ramón Guiral Broto срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 12 юли 2019 г. по дело T-772/17 — Café del Mar и др./EUIPO — Guiral Broto (C del M)	13
2020/C 45/11	Дело C-714/19 P: Жалба, подадена на 24 септември 2019 г. от Ramón Guiral Broto срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 12 юли 2019 г. по дело T-773/17 — Café del Mar и др./EUIPO - Guiral Broto (Café del Mar)	14

2020/C 45/12	Дело C-715/19 P: Жалба, подадена на 24 септември 2019 г. от Ramón Guiral Broto срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 12 юли 2019 г. по дело T-774/17, Café del Mar и др./EUIPO — Guiral Broto (C del M)	14
2020/C 45/13	Дело C-759/19: Преюдициално запитване от Landgericht Gera (Германия), постъпило на 16 октомври 2019 г. — PG/Volkswagen AG	15
2020/C 45/14	Дело C-786/19: Преюдициално запитване от Finanzgericht Köln (Германия), постъпило на 23 октомври 2019 г. — The North of England P & I Association Ltd., действащо и в качеството на правоприменник на Marine Shipping Mutual Insurance Company/Bundeszentralamt für Steuern	16
2020/C 45/15	Дело C-793/19: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 29 октомври 2019 г. — Bundesrepublik Deutschland/SpaceNet AG	16
2020/C 45/16	Дело C-794/19: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 29 октомври 2019 г. — Bundesrepublik Deutschland/Telekom Deutschland GmbH	18
2020/C 45/17	Дело C-802/19: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 31 октомври 2019 г. — Firma Z/Finanzamt Y	20
2020/C 45/18	Дело C-804/19: Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 31 октомври 2019 г. — BU/Markt24 GmbH	21
2020/C 45/19	Дело C-808/19: Преюдициално запитване от Landgericht Gera (Германия), постъпило на 4 ноември 2019 г. — DS/Volkswagen AG	22
2020/C 45/20	Дело C-809/19: запитване от Landgericht Gera (Германия), постъпило на 4 ноември 2019 г. — ER/Volkswagen AG	23
2020/C 45/21	Дело C-816/19: Преюдициално запитване от Amtsgerichts Hamburg (Германия), постъпило на 5 ноември 2019 г. — QF/Germanwings GmbH	24
2020/C 45/22	Дело C-827/19: Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Pontevedra (Испания), постъпило на 13 ноември 2019 г. — D.A.T.A. и др./Ryanair D.A.C.	25
2020/C 45/23	Дело C-841/19: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social № 41 de Madrid (Испания), постъпило на 20 ноември 2019 г. — JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)	25
2020/C 45/24	Дело C-842/19: Иск, предявен на 19 ноември 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия	26
2020/C 45/25	Дело C-872/19 P: Жалба, подадена на 28 ноември 2019 г. от Боливарска република Венецуела срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 20 септември 2019 г. по дело T-65/18, Венецуела/Съвет .	27
2020/C 45/26	Дело C-874/19 P: Жалба, подадена на 28 ноември 2019 г. от Aeris Invest Sàrl срещу определенията, постановено от Общия съд (осми състав) на 10 октомври 2019 г. по дело T-599/18, Aeris Invest/ЕСП	28

2020/C 45/27	Дело C-883/19 P: Жалба, подадена на 3 декември 2019 г. от HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-105/17, HSBC Holdings plc и др./Комисия	29
2020/C 45/28	Дело C-885/19 P: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Fiat Chrysler Finance Europe срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 24 септември 2019 г. по съединени дела T-755/15 и T-759/15, Люксембург и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия	30
2020/C 45/29	Дело C-888/19 P: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Комисия	31
2020/C 45/30	Дело C-891/19 P: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube/Комисия	32
2020/C 45/31	Дело C-897/19: Преюдициално запитване от Vrhovni sud (Хърватия), постъпило на 5 декември 2019 г. — Руска федерация	33
2020/C 45/32	Дело C-735/18: Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2019 г. (преюдициално запитване, отправено от Justice de paix du troisième canton de Charleroi — Белгия) — IZ/Ryanair DAC	34
2020/C 45/33	Дело C-281/19: Определение на председателя на Съда от 18 ноември 2019 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Paris — Франция) — XS/Recteur de l'académie de Paris	34
2020/C 45/34	Дело C-395/19: Определение на председателя на Съда от 26 ноември 2019 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance de Nice — Франция) — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd.	34
Общ съд		
2020/C 45/35	Дело T-749/19: Жалба, подадена на 1 ноември 2019 г. — John Wood Group и др./Комисия	35
2020/C 45/36	Дело T-762/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Rio Tinto European Holdings и др./Комисия	36
2020/C 45/37	Дело T-763/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Ultra Electronics Holdings и др./Комисия	38
2020/C 45/38	Дело T-764/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Keller Holdings/Комисия	40
2020/C 45/39	Дело T-765/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Genus Investments/Комисия	41
2020/C 45/40	Дело T-766/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Just Eat Holding/Комисия	43
2020/C 45/41	Дело T-767/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Markit Group/Комисия	45
2020/C 45/42	Дело T-768/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Elementis/Комисия	46
2020/C 45/43	Дело T-769/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Informa и др./Комисия	48

2020/С 45/44	Дело Т-770/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Merlin UK Finco 1 и др./Комисия	50
2020/С 45/45	Дело Т-771/19: Жалба, подадена на 11 ноември 2019 г. — Experian Finance 2012/Комисия	51
2020/С 45/46	Дело Т-772/19: Жалба, подадена на 11 ноември 2019 г. — William Grant & Sons и William Grant & Sons Investments/Комисия	53
2020/С 45/47	Дело Т-773/19: Жалба, подадена на 11 ноември 2019 г. — BAE Systems/Комисия	54
2020/С 45/48	Дело Т-774/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — FA Sub 3/Комисия	55
2020/С 45/49	Дело Т-775/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Sheldon and Kingfisher International/Комисия	57
2020/С 45/50	Дело Т-776/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — JIB Overseas/Комисия	59
2020/С 45/51	Дело Т-778/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — RDI Reit/Комисия	60
2020/С 45/52	Дело Т-779/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Ashtead Financing/Комисия	62
2020/С 45/53	Дело Т-780/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Smith & Nephew USD и Smith & Nephew USD One/Комисия	64
2020/С 45/54	Дело Т-781/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Rigid Plastic Containers Finance и RPC Pisces Holdings/Комисия	65
2020/С 45/55	Дело Т-782/19: Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — St Schrader Holding Company UK/Комисия	67
2020/С 45/56	Дело Т-783/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Royal Mail Investments/Комисия	69
2020/С 45/57	Дело Т-784/19: Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — William Hill и William Hill Organization/Комисия	70
2020/С 45/58	Дело Т-785/19: Жалба, подадена на 13 ноември 2019 г. — Anglo American International/Комисия	72
2020/С 45/59	Дело Т-786/19: Жалба, подадена на 13 ноември 2019 г. — Simfer Jersey/Комисия	73
2020/С 45/60	Дело Т-787/19: Жалба, подадена на 13 ноември 2019 г. — The Sage Group и др./Комисия	75
2020/С 45/61	Дело Т-789/19: Жалба, подадена на 14 ноември 2019 г. — Moerenhout и др./Комисия	76
2020/С 45/62	Дело Т-798/19: Жалба, подадена на 18 ноември 2019 г. — Bennaahmias/Парламент	77
2020/С 45/63	Дело Т-799/19: Жалба, подадена на 18 ноември 2019 г. — Bennaahmias/Парламент	78

2020/C 45/64	Дело T-800/19: Жалба, подадена на 20 ноември 2019 г. — Austria Tabak/EUIPO – Mignot & De Block (AIR)	79
2020/C 45/65	Дело T-802/19: Жалба, подадена на 19 ноември 2019 г. — Kisscolor Living/EUIPO – Teoxane (KISS COLOR).	79
2020/C 45/66	Дело T-803/19: Жалба, подадена на 19 ноември 2019 г. — etc-gaming и Casino-Equipment/Комисия.	80
2020/C 45/67	Дело T-810/19: Жалба, подадена на 25 ноември 2019 г. — Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)	81
2020/C 45/68	Дело T-820/19: Жалба, подадена на 3 декември 2019 г. — Totalizator Sportowy/EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)	82
2020/C 45/69	Дело T-825/19: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Tazzetti/Комисия.	83
2020/C 45/70	Дело T-826/19: Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Tazzetti/Комисия.	85
2020/C 45/71	Дело T-833/19: Жалба, подадена на 6 декември 2019 г. — Grammer/EUIPO (Изображение на геометрична фигура)	85
2020/C 45/72	Дело T-834/19: Жалба, подадена на 5 декември 2019 г. — e*Message Wireless Information Services/EUIPO — Apple (e*message)	86
2020/C 45/73	Дело T-836/19: Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Première Vision/EUIPO – Vente-Privee.com (PV)	87
2020/C 45/74	Дело T-838/19: Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koopman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products Import & Export (Устройство за разпределение на флуиди)	88
2020/C 45/75	Дело T-839/19: Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koopman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)	89
2020/C 45/76	Дело T-840/19: Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koopman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products Import & Export (Устройство за разпределение на флуиди)	90
2020/C 45/77	Дело T-841/19: Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koopman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products Import & Export (Устройство за разпределение на флуиди)	91
2020/C 45/78	Дело T-842/19: Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koopman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products (Устройство за разпределение на флуиди)	92
2020/C 45/79	Дело T-843/19: Жалба, подадена на 12 декември 2019 г. — Correia/CESE	93
2020/C 45/80	Дело T-844/19: Жалба, подадена на 12 декември 2019 г. — Apologistics/EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de).	94

2020/C 45/81	Дело T-847/19: Жалба, подадена на 13 декември 2019 г. — X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)	95
2020/C 45/82	Дело T-858/19: Жалба, подадена на 18 декември 2019 г. — easyCosmetic Swiss/EUIPO – U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)	96

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ
СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2020/C 45/01)

Последна публикация

ОВ С 36, 3.2.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 27, 27.1.2020 г.

ОВ С 19, 20.1.2020 г.

ОВ С 10, 13.1.2020 г.

ОВ С 432, 23.12.2019 г.

ОВ С 423, 16.12.2019 г.

ОВ С 413, 9.12.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ**от 26 ноември 2019 година****за публичния достъп до документите, съхранявани от Съда на Европейския съюз при упражняване на административните му функции**

(2020/C 45/02)

СЪДЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид член 15, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид становището на Административния комитет от 11 ноември 2019 г.,

като има предвид, че следва да се определят правила за публичния достъп до документите, съхранявани от Съда на Европейския съюз при упражняване на административните му функции,

като има предвид, че поради направена административна реорганизация следва да се изменят разпоредбите за органа, компетентен да се произнася по първоначални заявления за достъп до документи, от Решение на Съда на Европейския съюз от 11 октомври 2016 година за публичния достъп до документите, съхранявани от Съда на Европейския съюз при упражняване на административните му функции ⁽¹⁾,

ПРИЕ СЛЕДНОТО РЕШЕНИЕ:

*Член 1***Приложно поле**

1. Настоящото решение се прилага за всички документи, които Съдът на Европейския съюз съхранява, тоест които е изготвил или е получил и притежава, във връзка с упражняването на административните си функции.
2. Настоящото решение не засяга правата на публичен достъп до документи на Съда на Европейския съюз, които евентуално произтичат от актове на международното право или актове за прилагането им.

*Член 2***Правоимащи лица**

1. При предвидените в настоящото решение условия всеки гражданин на Европейския съюз и всяко физическо или юридическо лице с местопребиване или седалище в държава членка има право на достъп до документите на Съда на Европейския съюз, посочени в член 1, параграф 1.
2. При същите условия Съдът на Европейския съюз може да разреши достъп до тези документи на всяко физическо или юридическо лице, което няма местопребиване или седалище в държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 445, 30.11.2016 г., стр. 3.

Член 3

Изключения

1. Съдът на Европейския съюз отказва достъп до съответния документ, когато оповестяването му би застрашило защитата на:
 - a) обществения интерес в областта на:
 - обществената сигурност,
 - отбраната и военните въпроси,
 - международните отношения,
 - финансовата, валутната или икономическата политика на Съюза или на държава членка,
 - b) личния живот и личната неприкосновеност, включително съобразно законодателството на Съюза за защита на личните данни.
2. Съдът на Европейския съюз отказва достъп до съответния документ, когато оповестяването му би застрашило защитата на:
 - търговските интереси на определено физическо или юридическо лице, включително в областта на интелектуалната собственост,
 - съдебните производства и правните становища,
 - целите на дейностите по инспектиране, разследване и одит.
3. Достъпът до документи, изготвени от Съда на Европейския съюз за вътрешно ползване или получени от него и отнасящи се до въпрос, по който той още не е взел решение, се отказва в случаите, когато оповестяването на съответния документ би засегнало сериозно процеса на вземане на решение от Съда на Европейския съюз.

Достъпът до документи, съдържащи становища за вътрешно ползване при предварителни обсъждания и консултации, провеждани в Съда на Европейския съюз или извън него, но с негово участие, се отказва включително след вземането на решение, когато оповестяването на съответния документ би засегнало сериозно процеса на вземане на решение от Съда на Европейския съюз.
4. Изключенията по параграфи 2 и 3 не се прилагат, ако по-висш обществен интерес оправдава оповестяването на съответния документ.
5. Ако само част от поискания документ попада в обхвата на едно или няколко от изключенията по параграфи 1, 2 и 3, останалата част от документа се оповестява.
6. Изключенията по параграфи 1, 2 и 3 се прилагат единствено докато има основание за предоставяне на съответната защита предвид съдържанието на документа. Изключенията могат да се прилагат в продължение на не повече от тридесет години. При необходимост те могат да се прилагат и по-дълго по отношение на документи, които попадат в обхвата на изключенията във връзка с личния живот или търговските интереси.
7. Този член се прилага, доколкото в член 9 не е предвидено друго.

Член 4

Подаване на първоначално заявление

1. Заявлението за достъп до документи на Съда на Европейския съюз трябва да бъде съставено на един от официалните езици на Съюза чрез формуляр по образец, който може да бъде намерен на уебсайта на Съда на Европейския съюз. То трябва да бъде изпратено за предпочитане по електронен път съобразно указанията, поместени на посочения уебсайт, или по изключение по пощата или по факс.
2. Заявлението трябва да е достатъчно точно и да съдържа в частност данните, въз основа на които може да се идентифицира(т) поисканият документ или поисканите документи, както и името и адреса на заявителя.
3. Ако заявлението не е достатъчно точно, Съдът на Европейския съюз приканва заявителя да даде пояснения и му оказва съответната помощ.
4. Ако заявлението се отнася до много дълъг документ или до много голям брой документи, Съдът на Европейския съюз може неофициално да съгласува действията си със заявителя, за да се намери справедливо решение.
5. Заявителят не е длъжен да мотивира заявлението си.

Член 5

Обработване на първоначалното заявление

1. Веднага след регистрирането на формуляра, съдържащ заявлението, до заявителя се изпраща писмено потвърждение за получаването му (по електронна поща, по пощата или по факс).
2. Не по-късно от един месец след датата на регистриране Съдът на Европейския съюз осигурява достъп до поискания документ, като го предоставя на заявителя.
3. Ако не може да даде достъп до поискания документ, в срока по параграф 2 Съдът на Европейския съюз уведомява писмено заявителя за основанията за пълния или частичен отказ, като го информира за правото му да подаде потвърдително заявление в едномесечен срок от получаването на отговора.
4. По изключение, например когато заявлението се отнася до много дълъг документ или до много голям брой документи, срокът по параграф 2 може да бъде продължен с един месец, при условие че заявителят е предварително уведомен и са изложени подробни мотиви.
5. В случаите по член 4, параграф 3 срокът за отговор започва да тече от датата, на която Съдът на Европейския съюз получи допълнителната информация, с която заявителят уточнява в достатъчна степен своето заявление.
6. За целите на изчисляването на сроковете се прилага съответно Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове ⁽²⁾.

⁽²⁾ (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 16).

Член 6

Подаване на потвърдително заявление

1. Ако получи пълен или частичен отказ по първоначалното заявление, заявителят може да подаде потвърдително заявление.
2. Заявителят има право да подаде потвърдително заявление и ако Съдът на Европейския съюз не отговори на първоначалното заявление в предвидения срок.
3. Потвърдителното заявление трябва да бъде изпратено на Съда на Европейския съюз в едномесечен срок, считано от получаването на пълния или частичен отказ да се предостави достъп до поискания документ или — при липса на отговор по първоначалното заявление — считано от изтичането на срока за отговор.
4. Потвърдителното заявление трябва да бъде подадено във формата и по реда, предвидени в член 4.

Член 7

Обработване на потвърдителното заявление

1. Потвърдителното заявление се обработва по реда на член 5, с изключение на информирането на заявителя за правото да подаде потвърдително заявление.
2. Ако издаде пълен или частичен отказ по потвърдителното заявление, Съдът на Европейския съюз уведомява заявителя за производствата, в които може да оспори отказа, а именно за възможността да обжалва по съдебен ред или да подаде жалба до Европейския омбудсман съобразно условията, предвидени съответно в членове 263 и 228 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
3. Липсата на отговор по потвърдителното заявление в предвидения срок се смята за отказ и заявителят има право да го обжалва чрез производствата, посочени в параграф 2.

Член 8

Компетентни органи

1. Компетентен да се произнася по първоначални заявления за достъп до документи е директорът на дирекция „Библиотека“.
2. Когато поисканият документ се съхранява от секретариата на Съда или от секретариата на Общия съд, компетентни са съответно заместник-секретарят на Съда и заместник-секретарят на Общия съд.

Заместник-секретарите на Съда и на Общия съд могат да делегират правомощията си за произнасяне по първоначалното заявление на някого от администраторите в съответния секретариат.

3. Компетентен да се произнася по потвърдителни заявления е секретарят на Съда, а когато потвърдителното заявление се отнася до документи, съхранявани от секретариата на Общия съд — секретарят на Общия съд.
4. Когато държава членка получи заявление за достъп до съхраняван от нея документ, издаден от Съда на Европейския съюз при упражняване на административните му функции, и се обърне към него с искане за консултация, отговор по това искане за консултация дава органът, който би бил компетентен съгласно параграф 3 да отговори на потвърдително заявление за достъп до същия документ, отправено пряко до Съда на Европейския съюз.
5. Като изключение от предвиденото в параграф 1 секретарят на Съда може да определи друг орган, компетентен да се произнася по първоначални заявления за достъп до документи.

Член 9

Документи на трети лица

1. Съдът на Европейския съюз предоставя достъп до притежаваните от него документи на трети лица само със съгласието на съответното трето лице.
2. За целите на настоящия член „трето лице“ е всяко физическо и юридическо лице и всяка външна спрямо Съда на Европейския съюз организация, включително държавите членки, останалите институции, органи, служби и агенции на Европейския съюз, както и третите държави.
3. Когато Съдът на Европейския съюз получи заявление за достъп до документи на трето лице, компетентният орган се консултира със съответното трето лице, за да установи дали то възразява срещу оповестяването на документа, освен ако не реши служебно да откаже да оповести документа въз основа на някое от изключенията по член 3.

Член 10

Правила за достъп

1. Документите се предоставят във варианта и във формата, в които са налични. Настоящото решение не задължава Съда на Европейския съюз да създава нови документи или да събира информация по искане на заявителя.

Предоставяните копия може да са на хартиен или електронен носител. В това отношение изцяло се съобразяват предпочитанията на заявителя.

Ако документът е обемн или трудно се поддава на обработка, заявителят може да бъде поканен да се запознае с него на място.

2. Ако документът вече е бил оповестен от Съда на Европейския съюз или от друга институция и е лесно достъпен, Съдът на Европейския съюз може само да уведоми заявителя за начините да се снабди с него.

Член 11

Разходи по предоставянето на достъп

1. От заявителя може да се събира такса за изготвянето на копия на поисканите документи и за изпращането им.
2. По правило достъпът е безплатен, когато заявителят се запознава с документите на място или когато броят на копията не надхвърля двадесет страници с формат А4.
3. Таксата за изготвянето и изпращането на копията се изчислява по тарифа, която се определя с решение на секретаря на Съда. Тя не може да надхвърля действителните разходи за извършената работа.
4. За публикациите продължава да се прилага техният ценоразпис.

Член 12

Възпроизвеждане на документи

1. Прилагането на настоящото решение не засяга действащите правила в областта на авторското право, които могат да ограничават правото на получателя да възпроизвежда или използва оповестените документи.
2. Документите, за които Съдът на Европейския съюз притежава авторски права и които са оповестени на основание на настоящото решение, не могат да бъдат възпроизвеждани или използвани с търговска цел без предварителното писмено разрешение на Съда на Европейския съюз.

*Член 13***Мерки за прилагане**

Секретарят на Съда приема необходимите мерки за прилагането на настоящото решение. Тези мерки се огласяват на уебсайта на Съда на Европейския съюз.

*Член 14***Влизане в сила**

Настоящото решение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

То отменя и заменя Решение на Съда на Европейския съюз от 11 октомври 2016 година за публичния достъп до документите, съхранявани от Съда на Европейския съюз при упражняване на административните му функции.

Съставено в Люксембург на 3 декември 2019 година.

Секретар

Alfredo CALOT ESCOBAR

Председател

Koen LENAERTS

V

(Обявления)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (първи състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Bacău — Румъния) – SC Topaz Development SRL/Constantin Juncu, Raisa Juncu

(Дело C-211/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Предварителен договор за покупко-продажба, съставен от строителен предприемач и заверен от нотариус — Член 3, параграф 2 и член 4, параграф 1 — Доказване, че клаузите са договорени — Презумпция — Подписване на договора от потребителя — Член 3, параграф 3 — Точка 1, букви г) — е и и) — Изрична клауза за разваляне — Клауза за неустойка — Неравноправност — Членове 6 и 7 — Възможност националният съд да измени клаузата, която е приел за неравноправна)

(2020/C 45/03)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Bacău

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Topaz Development SRL

Ответници: Constantin Juncu, Raisa Juncu

Диспозитив

- 1) Член 3, параграф 2 и член 4, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство, простото подписване на сключен от потребител с продавач или доставчик договор, който предвижда, че с подписването му този потребител приема всички договорни клаузи, предварително съставени от продавача или доставчика, не води до оборване на презумпцията, че такива клаузи не са индивидуално договорени.
- 2) Член 3, параграф 3 от Директива 93/13 във връзка с приложението към тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че изрична клауза за разваляне и клауза за неустойка като разглежданите в главното производство, които са част от договор, сключен от потребител с продавач или доставчик, предвидени са изцяло в полза на последния и са предварително съставени от него, могат да са неравноправни клаузи по точка 1, букви г) — е) от това приложение, като това подлежи на проверка от националната юрисдикция.

- 3) Член 6 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че когато приеме за неравноправни изрична клауза за развяляне и клауза за неустойка, които са част от предварителен договор за покупко-продажба, сключен от потребител с продавач или доставчик, националният съд не може да преодолее недействителността на тези клаузи, като ги замести с решението си, освен ако този договор не може да се изпълнява при изключването на тези неравноправни клаузи и ако обявяването на посочения договор като цяло за недействителен води до особено неблагоприятни последици за потребителя.

(¹) ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Определение на Съда (десети състав) от 13 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht – Германия) — Федерална република Германия/Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

(Съединени дела C-540/17 и C-541/17) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Член 33, параграф 2, буква а) — Отхвърляне от органите на дадена държава членка на молба за убежище като недопустима поради предоставен преди това статут на бежанец в друга държава членка — Член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Реална и потвърдена опасност от нечовешко или унижително отношение — Условия на живот на лицата, на които е предоставен статут на бежанец в другата държава членка)

(2020/C 45/04)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Федерална република Германия

Ответник: Adel Hamed (C-540/17), Amar Omar (C-541/17)

Диспозитив

Член 33, параграф 2, буква а) от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска дадена държава членка да ползва предоставената с тази разпоредба възможност да отхвърли като недопустима молба за международна помощ с мотива, че на кандидата вече е предоставен статут на бежанец от друга държава членка, когато очакваните условия на живот, които този кандидат би имал като лице, ползващо се от посочения статут в тази друга държава членка, биха представлявали за него сериозна опасност да бъде изложен на нечовешко или унижително отношение по смисъла на член 4 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

(¹) ОВ С 402, 27.11.2017 г.

Определение на Съда (седми състав) от 15 септември 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia - Испания) – ОН (C-439/18), ER (C-472/18)/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

(Съединени дела C-439/18 и C-472/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 97/81/ЕО — Рамково споразумение за работа при непълно работно време — Клауза 4 — Работници от мъжки и от женски пол — Принцип на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Директива 2006/54/ЕО — Член 14, параграф 1 — Работник на непълно работно време от вертикален цикличен тип — Признание на трудовия стаж — Начин на изчисляване на премията за всеки три години прослужено време — Изключване на периодите, през които не е положен труд)

(2020/C 45/05)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподатели: ОН (C-439/18), ER (C-472/18)

Ответник: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT)

Диспозитив

Клауза 4, параграфи 1 и 2 Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, което се съдържа в приложение към Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП), както и член 14, параграф 1 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба и практика на предприятие, като разглежданите в главното производство, доколкото при изчисляването на трудовия стаж, необходим за получаване на премии на всеки три години като допълнителното възнаграждение, за работниците на непълно работно време от вертикален цикличен тип те вземат предвид само действително положения труд и по този начин изключват периодите, в които не е положен труд, докато за работниците на пълно работно време не се прилага подобна правна уредба, нито подобна практика.

⁽¹⁾ ОВ C 373, 15.10.2018 г.

Определение на Съда (девети състав) от 20 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato – Италия) — Indaco Service Soc. coop. sociale, действащо от свое име и в качеството на пълномощник на Coop. sociale il Melograno/Ufficio Territoriale del Governo Taranto

(Дело C-552/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 57, параграф 4, букви в) и ж) — Възлагане на обществени поръчки за услуги — Факултативни основания за изключване — Тежко професионално нарушение — Поставяне под въпрос на честността на икономическия оператор — Предходен договор — Изпълнение — Неизпълнение — Прекратяване — Оспорване по съдебен ред — Оценка на неизпълнението на договора от възлагащия орган — Невъзможност до приключване на съдебното производство)

(2020/C 45/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Indaco Service Soc. coop. sociale, действащо от свое име и в качеството на пълномощник на Coop. sociale il Melograno

Ответник: Ufficio Territoriale del Governo Taranto

в присъствието на: Cometa Società Cooperativa Sociale

Диспозитив

Член 57, параграф 4, букви в) и ж) от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която оспорването по съдебен ред на решението за предсрочно прекратяване на договор за обществена поръчка, взето от възлагащ орган поради допуснато „тежко професионално нарушение“ при изпълнението на този договор, пречи на възлагащия орган, който открива нова процедура за възлагане на обществена поръчка, да изключи оператор на етапа на подбора на оферентите въз основа на преценка на неговата надеждност.

⁽¹⁾ ОВ С 436, 3.12.2018 г.

Определение на Съда (осми състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois — Франция) — LC, MD/easyJet Airline Co. Ltd

(Дело C-756/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Процедурен правилник на Съда — Член 99 — Въздушен транспорт — Регламент (ЕО) № 261/2004 — Голямо закъснение на полет — Право на пътниците да получат обезщетение — Доказателство за представянето на пътниците на гишето за регистрация — Резервация, потвърдена от въздушния превозвач)

(2020/C 45/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Страни в главното производство

Ищци: LC, MD

Ответник: easyJet Airline Co. Ltd

Диспозитив

Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91, и по-специално член 3, параграф 2, буква а) от него, трябва да се тълкува в смисъл, че на пътниците на полет, който има закъснение с три или повече часа, установено при пристигането му, притежаващи потвърдена резервация за този полет, не може да бъде отказано предвиденото в разглеждания регламент обезщетение единствено поради това че в рамките на претенцията си за обезщетение те не са доказали, по-конкретно посредством бордните си карти, че са се представили на гишето за регистрация за този полет, освен ако не бъде доказано, че тези пътници не са били превозени с разглеждания закъснял полет, което националната юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 54, 11.2.2019 г.

Определение на Съда (шести състав) от 24 октомври 2019 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Дело C-292/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Данъчна основа — Намаляване — Директива 2006/112/ЕО — Член 90 — Принцип на данъчен неутралитет — Вземане, станало несъбираемо вследствие на производство по несъстоятелност)

(2020/C 45/08)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: PORR Építési Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Диспозитив

Член 90 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки следва да допускат намаляване на данъчната основа за данъка върху добавената стойност, ако данъчнозадълженото лице може да докаже, че вземането, което има спрямо своя дължник, е окончателно несъбираемо — обстоятелство, което запитващата юрисдикция трябва да провери — шом като не става въпрос за случай на неплащане, за който може да се приложи предвидената в параграф 2 от този член дерогация на задължението за намаляване на данъчната основа за данъка върху добавената стойност.

(¹) ОВ С 220, 1.7.2019 г.

**Определение на Съда (десети състав) от 19 ноември 2019 г. (преюдициално запитване от Korkein oikeus - Финландия) —
Наказателно производство срещу А, В**

(Дело C-486/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Държавни помощи — Данък върху захарните изделия, сладоледа и освежаващите напитки — Освобождаване на сходни продукти, което може да представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС — Правомошния за налагане на наказателноправна санкция при неизпълнение на свързаните с този данък задължения)

(2020/C 45/09)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

А, В

Диспозитив

Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че допуска на физическо лице, което действа от името на предприятие — данъчнозадължено лице за данък върху потреблението на някои продукти като разглеждания в главното производство данък, и което не е изпълнило свързаните с този данък задължения, да бъде наложена наказателноправна санкция съгласно приложимото национално право, дори ако освобождаването, което други предприятия ползват за сходни продукти, следва да се разглежда като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

⁽¹⁾ ОВ С 295, 2.9.2019 г.

Жалба, подадена на 24 септември 2019 г. от Ramón Guiral Broto срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 12 юли 2019 г. по дело T-772/17 — Café del Mar и др./EUIPO — Guiral Broto (C del M)

(Дело C-713/19 P)

(2020/C 45/10)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ramón Guiral Broto (представител: A. Sirimarco, адвокат)

Други страни в производството: Café del Mar, SC, José Les Viamonte, Carlos Andrea González и Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 12 декември 2019 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) реши да не допусне обжалването и Ramón Guiral Broto да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 24 септември 2019 г. от Ramón Guiral Broto срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 12 юли 2019 г. по дело T-773/17 — Café del Mar и др./EUIPO - Guiral Broto (Café del Mar)

(Дело C-714/19 P)

(2020/C 45/11)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ramón Guiral Broto (представител: A. Sirimarco, abogado)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Café del Mar, SC, José Les Viamonte y Carlos Andrea González

С определение от 12 декември 2019 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) отказва да допусне обжалване на решението и възлага на Ramón Guiral Broto да поеме направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 24 септември 2019 г. от Ramón Guiral Broto срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 12 юли 2019 г. по дело T-774/17, Café del Mar и др./EUIPO — Guiral Broto (C del M)

(Дело C-715/19 P)

(2020/C 45/12)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Ramón Guiral Broto (представител: A. Sirimarco, адвокат)

Други страни в производството: Café del Mar, S. C., José Les Viamonte, Carlos Andrea González и Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 12 декември 2019 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) реши да не допусне обжалването и Ramón Guiral Broto да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Landgericht Gera (Германия), постъпило на 16 октомври 2019 г. — PG/Volkswagen AG

(Дело C-759/19)

(2020/C 45/13)

*Език на производството: немски***Запитваща юрисдикция**

Landgericht Gera

Страни в главното производство

Жалбоподател: PG

Ответник: Volkswagen AG

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 6, параграф 1 и член 27, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] ⁽¹⁾, респ. член 18, параграф 1 и член 26, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че производителят нарушава задължението си за издаване на валиден сертификат съгласно член 6, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] (респ. задължението си за представяне на сертификат за съответствие съгласно член 18, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО), ако е монтирал в превозното средство забранено измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 5, параграф 2 и член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007 ⁽³⁾, и че пускането на пазара на такова превозно средство нарушава забраната за пускане на пазара на превозно средство без валиден сертификат за съответствие съгласно член 27, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] (респ. забраната за продажба без валиден сертификат за съответствие съгласно член 26, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО)?

При утвърдителен отговор:

- 1 а. Членове 6 и 27 от [Наредбата относно одобрението на ЕО за превозни средства], респ. член 18, параграф 1, член 26, параграф 1 и член 46 от Директива 2007/46/ЕО, имат ли за цел да защитават други лица по смисъла на член 823, параграф 2 ВГВ дори и по отношение на свободата им на действие и имуществото им? Спада ли покупката от краен клиент на превозно средство, което е пуснато на пазара без валиден сертификат за съответствие, към рисковете, за чието предотвратяване са приети тези норми?
2. Член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 715/2007 има ли за цел да защитава именно и крайния клиент, дори и по отношение на свободата му на действие и имуществото му? Спада ли покупката от краен клиент на превозно средство, в което е монтирано забранено измервателно-коригиращо устройство, към рисковете, за чието предотвратяване е приета тази норма?

⁽¹⁾ Наредба относно одобрението на превозни средства в ЕО (BGBl. I, стр. 126), последно изменена с член 7 от Наредба от 23 март 2017 г. (BGBl. I, стр. 522).

⁽²⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 2007 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 171, 2007 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Finanzgericht Köln (Германия), постъпило на 23 октомври 2019 г. — The North of England P & I Association Ltd., действащо и в качеството на правопреемник на Marine Shipping Mutual Insurance Company/Bundeszentralamt für Steuern

(Дело C-786/19)

(2020/C 45/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Köln

Страни в главното производство

Жалбоподател: The North of England P & I Association Ltd., действащо и в качеството на правопреемник на Marine Shipping Mutual Insurance Company

Ответник: Bundeszentralamt für Steuern

Преюдициален въпрос

Трябва ли с оглед на преценката в коя е държавата е разположен рискът член 2, буква г), второ тире във връзка с член 25, параграф 1, първа част от изречението от Директива 88/357/ЕИО⁽¹⁾, съответно член 46, параграф 2 от Директива 92/49/ЕИО⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че в случай на застраховане за рискове във връзка с експлоатацията на морски кораб това е държавата, на чиято територия даден морски кораб е вписан в официален регистър за целите на удостоверяване на собствеността, или държавата, под чието знаме плава морският кораб?

⁽¹⁾ Втора директива на Съвета от 22 юни 1988 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прякото застраховане, различно от животозастраховането, и за формулиране на разпоредби за улесняване на ефективното упражняване на свободата на предоставяне на услуги, и за изменение на Директива 73/239/ЕИО (ОВ L 172, 1988 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 197).

⁽²⁾ Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховането) (ОВ L 228, 1992 г., S. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 53).

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 29 октомври 2019 г. — Bundesrepublik Deutschland/SpaceNet AG

(Дело C-793/19)

(2020/C 45/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: Bundesrepublik Deutschland

Ответник в производството по ревизионно обжалване: SpaceNet AG

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 15 от Директива 2002/58/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, от една страна, и с член 6 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽²⁾, както и с член 4 от Договора за Европейския съюз, от друга страна, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която задължава доставчиците на обществено достъпни електронни съобщителни услуги да съхраняват данните за трафик и данните за местонахождението на крайните потребители на тези услуги, когато

- за това задължение не е необходимо да е налице конкретно основание от гледна точка на място, време или пространство;
- предмет на задължението за съхраняване при предоставянето на обществено достъпни телефонни услуги, включително при предаването на кратки, мултимедийни или подобни съобщения, както и на повиквания без отговор или на неуспешни повиквания, са следните данни:
 - телефонният номер или друг идентификатор на линията, от която се извършва повикването, и на линията, която приема повикването, както и на всяка друга участваща линия в случай на препращане или прехвърляне,
 - дата и час на началото и на края на връзката или, в случай на предаване на кратки, мултимедийни или подобни съобщения – времето на изпращането и на получаването на съобщението, и посочване на съответната часова зона,
 - информация за използваната услуга, когато в рамките на телефонната услуга могат да се ползват различни услуги;
 - в случая на мобилни телефонни услуги също и
 1. международните идентификатори на абонатите на мобилни услуги на линията, от която се осъществява повикването и на линията, която приема повикването,
 2. международният идентификатор на крайното съоръжение, от което се осъществява повикването и с което се приема повикването,
 3. дата и час на първото активиране на услугата и посочване на съответната часова зона, когато услугите са предплатени,
 4. знаците на клетките, които се използват от осъществяващата и от приемащата повикването линия в началото на връзката,
- в случая на интернет телефония също и адресите по интернет протокол на осъществяващата и на приемащата повикването линия и присвоените на ползвателите идентификатори,
- предмет на задължението за съхраняване при предоставянето на обществено достъпни услуги за достъп до интернет са следните данни:
 - адрес по интернет протокол, който е присвоен на абоната за ползване на интернет,
 - уникален идентификатор на линията, чрез която се осъществява ползването на интернет, както и присвоен на ползвателя идентификатор,
 - дата и час на началото и на края на ползването на интернет с присвоения адрес по интернет протокол, с посочване на съответната часова зона,
 - при мобилно ползване: знаците на клетката, която се използва в началото на интернет връзката,

- не се допуска съхраняването на следните данни:
 - съдържанието на съобщенията,
 - данни за посетени интернет страници,
 - данни за услуги за електронна поща,
 - данни, които указват връзките от и към някои линии на лица, органи и организации в социалния сектор или в църковната сфера;
- срокът на съхраняване на данните за местонахождение, т.е. знаците на клетката, е четири седмици за използваната клетка и десет седмици за останалите данни,
- е осигурена ефективна защита на съхранените данни срещу рискове от злоупотреба, както и срещу всякакъв неразрешен достъп, и
- съхранените данни могат да се използват само за наказателното преследване на особено тежки престъпления и за предотвратяване на конкретна заплаха за телесната неприкосновеност, живота или свободата на дадено лице или за съществуването на федерацията или на дадена провинция, с изключение на адреса по интернет протокол, присвоен на даден абонат за ползване на интернет, чието използване е допустимо в рамките на справка със съхраняваните данни за целите на наказателното преследване на всякакви престъпления, предотвратяването на заплаха за общественения ред и сигурност, както и за изпълнението на функциите на разузнавателните служби?

(¹) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63), последно изменена с Директива 2009/136/ЕО (ABL 2009, L 337, S. 11).

(²) ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 29 октомври 2019 г. — Bundesrepublik Deutschland/Telekom Deutschland GmbH

(Дело C-794/19)

(2020/C 45/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: Bundesrepublik Deutschland

Ответник в производството по ревизионно обжалване: Telekom Deutschland GmbH

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 15 от Директива 2002/58/ЕО ⁽¹⁾ във връзка с членове 7, 8 и 11 и член 52, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз, от една страна, и с член 6 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽²⁾, както и с член 4 от Договора за Европейския съюз, от друга страна, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която задължава доставчиците на обществено достъпни електронни съобщителни услуги да съхраняват данните за трафик и данните за местонахождението на крайните потребители на тези услуги, когато

- за това задължение не е необходимо да е налице конкретно основание от гледна точка на място, време или пространство;
- предмет на задължението за съхраняване при предоставянето на обществено достъпни телефонни услуги, включително при предаването на кратки, мултимедийни или подобни съобщения, както и на повиквания без отговор или на неуспешни повиквания, са следните данни:
 - телефонният номер или друг идентификатор на линията, от която се извършва повикването, и на линията, която приема повикването, както и на всяка друга участваща линия в случай на препращане или прехвърляне,
 - дата и час на началото и на края на връзката или, в случай на предаване на кратки, мултимедийни или подобни съобщения – времето на изпращането и на получаването на съобщението, и посочване на съответната часова зона,
 - информация за използваната услуга, когато в рамките на телефонната услуга могат да се ползват различни услуги;
 - в случая на мобилни телефонни услуги също и
 1. международните идентификатори на абонатите на мобилни услуги на линията, от която се осъществява повикването и на линията, която приема повикването,
 2. международният идентификатор на крайното съоръжение, от което се осъществява повикването и с което се приема повикването,
 3. дата и час на първото активиране на услугата и посочване на съответната часова зона, когато услугите са предплатени,
 4. знаците на клетките, които се използват от осъществяващата и от приемащата повикването линия в началото на връзката,
- в случая на интернет телефония също и адресите по интернет протокол на осъществяващата и на приемащата повикването линия и присвоените на ползвателите идентификатори,
- предмет на задължението за съхраняване при предоставянето на обществено достъпни услуги за достъп до интернет са следните данни:
 - адрес по интернет протокол, който е присвоен на абоната за ползване на интернет,
 - уникален идентификатор на линията, чрез която се осъществява ползването на интернет, както и присвоен на ползвателя идентификатор,
 - дата и час на началото и на края на ползването на интернет с присвоения адрес по интернет протокол, с посочване на съответната часова зона,
 - при мобилно ползване: знаците на клетката, която се използва в началото на интернет връзката,

- не се допуска съхраняването на следните данни:
 - съдържанието на съобщенията,
 - данни за посетени интернет страници,
 - данни за услуги за електронна поща,
 - данни, които указват връзките от и към някои линии на лица, органи и организации в социалния сектор или в църковната сфера;
- срокът на съхраняване на данните за местонахождение, т.е. знаците на клетката, е четири седмици за използваната клетка и десет седмици за останалите данни,
- е осигурена ефективна защита на съхранените данни срещу рискове от злоупотреба, както и срещу всякакъв неразрешен достъп, и
- съхранените данни могат да се използват само за наказателното преследване на особено тежки престъпления и за предотвратяване на конкретна заплаха за телесната неприкосновеност, живота или свободата на дадено лице или за съществуването на федерацията или на дадена провинция, с изключение на адреса по интернет протокол, присвоен на даден абонат за ползване на интернет, чието използване е допустимо в рамките на справка със съхраняваните данни за целите на наказателното преследване на всякакви престъпления, предотвратяването на заплаха за обществения ред и сигурност, както и за изпълнението на функциите на разузнавателните служби?

(¹) Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 година относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации) (ОВ L 201, 2002 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр. 63), последно изменена с Директива 2009/136/ЕГ (АВЛ. 2009, L 337, S. 11).

(²) ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 31 октомври 2019 г. — Firma Z/Finanzamt Y

(Дело C-802/19)

(2020/C 45/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Firma Z

Ответник: Finanzamt Y

Преюдициални въпроси

- 1) Има ли право на намаляване на данъчната основа въз основа на решение на Съда на Европейския съюз по дело Elida Gibbs Ltd. от 24 октомври 1996 г., C-317/94 (EU:C:1996:400), аптека, която доставя лекарствени продукти на обществена здравноосигурителна каса, с оглед на предоставянето на отстъпка на здравно осигурените лица?

- 2) При утвърдителен отговор: противоречи ли на принципите на неутралност и на равно третиране на вътрешния пазар положение, при което аптека в страната може да намали данъчната основа, но не и аптека, която от друга държава членка извършва освободена от данък вътреобщностна доставка на обществена здравноосигурителна каса?

Преюдициално запитване от Landesgericht Salzburg (Австрия), постъпило на 31 октомври 2019 г. — BU/Markt24 GmbH

(Дело C-804/19)

(2020/C 45/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesgericht Salzburg

Страни в главното производство

Ищец: BU

Ответник: Markt24 GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 21 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 ⁽¹⁾ да се приложи към трудово правоотношение, по което, макар и в Австрия да е сключен трудов договор за полагане на труд в Германия, работникът или служителят е държан на разположение на работодателя в Австрия в продължение на няколко месеца и не е престирал работната си сила?

При утвърдителен отговор на въпрос 1

- 2) Следва ли член 21 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че може да се стигне до прилагане на национална правна норма като член 4, параграф 1, буква а) от Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz (Закон за съдилищата, правораздаващи по трудови и социалноосигурителни дела, наричан по-нататък „ASGG“), който позволява на работник или служител да предяви иск (при облекчени условия) пред съдилищата по неговото местоживее за срока на трудовото правоотношение или по неговото местоживее към момента на прекратяване на трудовото правоотношение?
- 3) Следва ли член 21 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че може да се стигне до прилагане на национална правна норма като член 4, параграф 1, буква д) от ASGG, който позволява на работник или служител да предяви иск (при облекчени условия) пред съдилищата по мястото, където следва да бъде изплатено неговото възнаграждение или където е следвало да бъде изплатено неговото възнаграждение към момента на прекратяване на трудовото му правоотношение?
- 4) При отрицателен отговор на въпроси 2 и 3
- 4.1. Следва ли член 21 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че искът във връзка с трудово правоотношение, по което работникът или служителят не е престирал работна сила, следва да се предяви в държавата членка, в която работникът или служителят е бил държан на разположение на работодателя?
- 4.2. Следва ли член 21 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 да се тълкува в смисъл, че искът във връзка с трудово правоотношение, по което работникът или служителят не е престирал работна сила, следва да се предяви в държавата членка, в която са започнати преговорите за трудовия договор и където той е сключен, независимо че е било договорено и съответно е било планирано трудът да бъде полаган в друга държава членка?

При отрицателен отговор на въпрос 1

- 5) Следва ли член 7, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 да се прилага към трудово правоотношение, по което, макар и в Австрия да е сключен трудов договор за полагане на труд в Германия, работникът или служителят е държан на разположение на работодателя в Австрия в продължение на няколко месеца и не е престирал работната си сила, когато може да се стигне до прилагане на национална норма като член 4, параграф 1, буква а) от ASGG, който позволява на работник или служител да предяви иск (при облекчени условия) пред съдилищата по неговото местоживеее за срока на трудовото правоотношение или по неговото местоживеее към момента на прекратяване на трудовото правоотношение, или когато може да се стигне до прилагане на национална правна норма като член 4, параграф 1, буква d) от ASGG, който позволява на работник или служител да предяви иск (при облекчени условия) пред съдилищата по мястото, където следва да бъде изплатено неговото възнаграждение или където е следвало да бъде изплатено неговото възнаграждение при прекратяване на трудовото му правоотношение?

(¹) Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (OJ L 351, 2012 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Landgericht Gera (Германия), постъпило на 4 ноември 2019 г. — DS/Volkswagen AG

(Дело C-808/19)

(2020/C 45/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Gera

Страни в главното производство

Жалбоподател: DS

Ответник: Volkswagen AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 6, параграф 1 и член 27, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] (¹), респ. член 18, параграф 1 и член 26, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО (²) да се тълкуват в смисъл, че производителят нарушава задължението си за издаване на валиден сертификат съгласно член 6, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] (респ. задължението си за представяне на сертификат за съответствие съгласно член 18, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО), ако е монтирал в превозното средство забранено измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 5, параграф 2 и член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007 (³), и че пускането на пазара на такова превозно средство нарушава забраната за пускане на пазара на превозно средство без валиден сертификат за съответствие съгласно член 27, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] (респ. забраната за продажба без валиден сертификат за съответствие съгласно член 26, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО)?

При утвърдителен отговор:

- 1 а. Членове 6 и 27 от [Наредбата относно одобрението на ЕО за превозни средства], респ. член 18, параграф 1, член 26, параграф 1 и член 46 от Директива 2007/46/ЕО, имат ли за цел да защитават и крайния клиент и — в случай на препродажба на пазара за употребявани стоки — по-специално следващия купувач на автомобила, дори и по отношение на свободата му на действие и имуществото му? Спада ли покупката от купувач на автомобили на употребявано превозно средство, което е пуснато на пазара без валиден сертификат за съответствие, към рисковете, за чието предотвратяване са приети тези норми?

- 2) Член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 715/2007 има ли за цел да защитава и крайния клиент и — в случай на препродажба на пазара за употребявани стоки — по-специално следващия купувач на автомобила, дори и по отношение на свободата му на действие и имуществото му? Спада ли покупката от купувач на автомобили на употребявано превозно средство, в което е монтирано забранено измервателно-коригиращо устройство, към рисковете, за чието предотвратяване е приета тази норма?
- 3) Трябва ли членове 6 и 27 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО], респ. член 18, параграф 1, член 26, параграф 1 и член 46 от Директива 2007/46/ЕО, да се тълкуват в смисъл, че в случай на нарушение на разпоредбите им от вредите на крайния клиент следва да не се удържа отчасти или изцяло обезщетение за реалното ползване на превозното средство (евентуално: по какъв начин, респ. до каква степен?), ако поради това нарушение крайният клиент може да иска и иска разваляне на договора за покупка на превозното средство? Променя ли се тълкуването, ако нарушението е съпроводено с въвеждане в заблуждение на одобряващите органи и крайните клиенти, че са изпълнени условията за одобрение и че използването на превозното средство в пътната мрежа е разрешено без ограничения и ако нарушението и измамата се извършват с цел намаляване на разходите и максимизиране на печалбата чрез голям обем продажби, като в същото време се осигурява конкурентно предимство за сметка на нишо непопозиращите клиенти?

⁽¹⁾ EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung (Наредба относно одобрението на превозни средства в ЕО) от 3 февруари 2011 г. (BGBl. I, стр. 126), последно изменена с член 7 от Наредбата от 23 март 2017 г. (BGBl. I, стр. 522).

⁽²⁾ Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 2007 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 171, 2007 г., стр.1).

запитване от Landgericht Gera (Германия), постъпило на 4 ноември 2019 г. — ER/Volkswagen AG

(Дело C-809/19)

(2020/C 45/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Gera

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: ER

Ответник: Volkswagen AG

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 6, параграф 1 и член 27, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] ⁽¹⁾, респ. член 18, параграф 1 и член 26, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че производителят нарушава задължението си за издаване на валиден сертификат съгласно член 6, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] (респ. задължението си за представяне на сертификат за съответствие съгласно член 18, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО), ако е монтирал в превозното средство забранено измервателно-коригиращо устройство по смисъла на член 5, параграф 2 и член 3, точка 10 от Регламент (ЕО) № 715/2007 ⁽³⁾ и че пускането на пазара на такова превозно средство нарушава забраната за пускане на пазара на превозно средство без валиден сертификат за съответствие съгласно член 27, параграф 1 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО] (респ. забраната за продажба без валиден сертификат за съответствие съгласно член 26, параграф 1 от Директива 2007/46/ЕО)?

При утвърдителен отговор:

- 1 а. Членове 6 и 27 от [Наредбата относно одобрението на ЕО за превозни средства], респ. член 18, параграф 1, член 26, параграф 1 и член 46 от Директива № 2007/46/ЕО имат ли за цел да защитават именно и крайния клиент, дори и по отношение на свободата му на действие и имуществото му? Спада ли покупката от краен клиент на превозно средство, което е пуснато на пазара без валиден сертификат за съответствие, към рисковете, за чието предотвратяване са приети тези норми?

2. Член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 715/2007 има ли за цел да защитава именно и крайния клиент, дори и по отношение на свободата му на действие и имуществото му? Спада ли покупката от краен клиент на превозно средство, в което е монтирано забранено измервателно-коригиращо устройство, към рисковете, за чието предотвратяване е приета тази норма?
3. Трябва ли членове 6 и 27 от [Наредбата относно одобрението на превозни средства в ЕО], респ. член 18, параграф 1, член 26, параграф 1 и член 46 от Директива 2007/46/ЕО, да се тълкуват в смисъл, че в случай на нарушение на разпоредбите им от вредите на крайния клиент следва да не се удържа отчасти или изцяло обезщетение за реалното ползване на превозното средство (евентуално: по какъв начин, респ. до каква степен?), ако поради това нарушение крайният клиент може да иска и иска разваляне на договора за покупка на превозното средство? Променя ли се тълкуването, ако нарушението е съпроводено с въвеждане в заблуждение на одобряващите органи и крайните клиенти, че са изпълнени условията за одобрение и че използването на превозното средство в пътната мрежа е разрешено без ограничения и ако нарушението и измамата се извършват с цел намаляване на разходите и максимизиране на печалбата чрез голям обем продажби, като в същото време се осигурява конкурентно предимство за сметка на нищо неподозиращите клиенти?

-
- (¹) Наредба относно одобрението на превозни средства в ЕО (BGBl. I, стр. 126), последно изменена с член 7 от Наредба от 23 март 2017 г. (BGBl. I, стр. 522).
 - (²) Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 година за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 263, 2007 г., стр. 1).
 - (³) Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 година за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 171, 2007 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Amtsgerichts Hamburg (Германия), постъпило на 5 ноември 2019 г. — QF/Germanwings GmbH

(Дело C-816/19)

(2020/C 45/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: QF

Ответник: Germanwings GmbH

Преюдициални въпроси

Представява ли „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 (¹) синдикално организирана стачка на собствения персонал на опериращ въздушен превозвач?

(¹) Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Pontevedra (Испания), постъпило на 13 ноември 2019 г. — D.A.T.A. и др./Ryanair D.A.C.

(Дело C-827/19)

(2020/C 45/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Pontevedra

Страни в главното производство

Въззивници: D.A.T.A., L.F.A., A.M.A.G., L.F.A., J.G.C., S.C.C., A.C.V., A.A.G., A.C.A., L.C.A., N.P.V. и P.C.A.

Въззивател: Ryanair D.A.C.

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли упражняването на правото на стачка от персонала на въздушния превозвач да се счита за „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент 261/20[0]4 ⁽¹⁾, когато стачката е обявена от профсъюз с искане за по-добри условия на труд и не е обусловена от предхождащо я решение на работодателя, а от исканията на работниците, или напротив, става въпрос за обстоятелство, присъщо на упражняваната от въздушния превозвач дейност?
- 2) При обстоятелства като тези по висиящия спор дължен ли е превозвачът, включително когато е бил известен с изискваното съгласно закона уведомление, че ще бъде упражнено правото на стачка, да предприеме някаква законово допустима мярка, например да осигури полети с други авиокомпании, които не са засегнати от стачката?
- 3) Има ли значение за преценката дали стачката на кабинния състав на авиокомпанията може да се счита за „извънредно обстоятелство“ по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент 261/20[0]4, начинът, по който стачката се преустановява, особено когато причина за това са взаимните отстъпки на двете страни?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social № 41 de Madrid (Испания), постъпило на 20 ноември 2019 г. — JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Дело C-841/19)

(2020/C 45/23)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social № 41 de Madrid

Страни в главното производство

Ищец: JL

Ответник: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 4, параграф 1 от Директива 79/7/ЕИО ⁽¹⁾ и член 2, параграф 1 от Директива 2006/54/ЕО ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. да се тълкува в смисъл, че не допускат национална уредба на [дадена] държава членка [...], като оспорваната в главното производство, според която по отношение на работник на непълно работно време, чието основно възнаграждение е намалено поради работата на непълно работно време, размерът на отговорността на FOGASA ⁽³⁾ отново се намалява при изчисляване на отговорността на FOGASA в съответствие с член 33 от Закона за статута на работниците, при което непълното работно време се отчита за втори път, за разлика от режима на подобен работник на пълно работно време, доколкото тази правна уредба поставя в по-неблагоприятно положение по-специално работниците от женски пол спрямо работниците от мъжки пол?

⁽¹⁾ Директива 79/7/ЕИО на Съвета от 19 декември 1978 година относно постепенното прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените в сферата на социалното осигуряване (ОВ L 6, 1979 г., стр. 24; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 192).

⁽²⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, 2006 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

⁽³⁾ Fondo de Garantía Salarial (Фонд за гарантиране на възнагражденията).

Иск, предявен на 19 ноември 2019 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-842/19)

(2020/C 45/24)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: W. Roels, A. Armenia)

Ответник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

- да се обяви, че като е пропуснала да приеме всички необходими мерки за изпълнение на решението, постановено от Съда на 12 април 2018 г. по дело C-110/17, Комисия/Белгия, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по силата на член 260, параграф 1 ДФЕС,
- да се осъди Кралство Белгия да плати имуществена санкция в размер на 22 076,55 EUR за всеки ден закъснение в изпълнението на решението, постановено по дело C-110/17, посочено по-горе, считано от деня на обявяване на решението по настоящото дело до деня, в който бъде изпълнено решението, постановено по дело C-110/17, посочено по-горе, която сума трябва да бъде преведена по посочена от Комисията сметка,
- да се осъди Кралство Белгия да плати или минимална еднократно платима сума от 2 029 000 EUR, или, в случай че размерът на посочената минимална еднократно платима сума бъде надхвърлен — еднократно платима сума на ден в размер на 4 905,90 EUR, считано от деня, в който е постановено решението по дело C-110/17, посочено по-горе, до деня на обявяване на решението по настоящото дело или до деня, в който бъде изпълнено решението, постановено по дело C-110/17, посочено по-горе, ако това настъпи по-рано, която сума трябва да бъде преведена по посочена от Комисията сметка,
- да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В жалбата си Комисията упреква Кралство Белгия, че не е взело мерките за изпълнение на решението, постановено от Съда на 12 април 2018 г.

Жалба, подадена на 28 ноември 2019 г. от Боливарска република Венецуела срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти разширен състав) на 20 септември 2019 г. по дело T-65/18, Венецуела/Съвет

(Дело C-872/19 P)

(2020/C 45/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Боливарска република Венецуела (представители: L. Giuliano и F. Di Gianni, avvocati)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да отмени обжалваното решение в частта, с която жалбата е отхвърлена като недопустима;
- да обяви подадената от жалбоподателя жалба за допустима и да върне делото на Общия съд за произнасяне по същество; и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски по това производство и по производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага в подкрепа на жалбата си едно основание, разделено на три части.

Общият съд погрешно е изтъквал критерия за пряко засягане, предвиден в алинея четвърта на член 263 ДФЕС в светлината на решение *Almaz-Antey*:

1. Общият съд е приложил неправилен критерий, за да прецени дали Боливарска република Венецуела е пряко засегната от оспорените разпоредби ⁽¹⁾.
2. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, тъй като е пропуснал някои съществени обстоятелства по настоящото дело, прилагайки критерия за пряко засягане, установен в решение *Almaz-Antey*.
3. Общият съд е пренебрегнал фактическите последици от оспорените разпоредби за Боливарска република Венецуела.

⁽¹⁾ Решение (ОВППС) 2017/2074 на Съвета от 13 ноември 2017 година относно ограничителни мерки с оглед на положението във Венецуела (ОВ L 295, 2017 г., стр. 60).

Жалба, подадена на 28 ноември 2019 г. от Aeris Invest Sàrl срещу определението, постановено от Общия съд (осми състав) на 10 октомври 2019 г. по дело T-599/18, Aeris Invest/ЕСП

(Дело C-874/19 P)

(2020/C 45/26)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Aeris Invest Sàrl (представители: R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, abogados)

Друга страна в производството: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания на жалбоподателя

- да отмени определението на Общия съд от 10 октомври 2019 г., Aeris Invest/ЕСП, T-599/18, EU:T:2019:740, в частта му, в която жалбата е обявена за недопустима;
- да върне делото на Общия съд, който да се произнесе, обвързан от правните въпроси, решени от Съда, в съответствие с исканията на тази страна пред първа инстанция; и
- да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С първото си основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното определение нарушава член 20 от Регламент (ЕС) №806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 331, 2010 г. стр. 12) и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Според жалбоподателя обжалваният пред Общия съд акт има задължителни правни последици, доколкото окончателната оценка е неразделна част от решението за реструктуриране.

С второто си основание жалбоподателят счита, че обжалваното определение нарушава член 17 от Хартата. Направеното в обжалваното определение тълкуване на член 20 от Регламент 806/2014 е несъвместимо с правото на собственост, доколкото то позволява накръняване на правото на собственост на тази страна без никакво обезщетение.

Съгласно третото основание на жалбата обжалваното определение нарушава член 20, параграф 11, буква б) от Регламент 806/2014. След приемането на решението за реструктуриране и обезценяването на акциите бившите акционери на Banco Popular са станали кредитори на субекта. По този начин член 20, параграф 11, буква б) от Регламент 806/2014 намира приложение към бившите акционери, доколкото тази разпоредба предвижда задължението за вземане на решението за „намаляване на вземанията на кредиторите“ с оглед на окончателната оценка.

Накрая, с четвъртото си основание жалбоподателят счита, че обжалваното определение нарушава член 20, параграфи 11 и 14 от Регламент 806/2014, както и член 41 от Хартата, като не взема предвид това, че обжалваният акт има задължителни правни последици спрямо тази страна, доколкото той пречи на AERIS да получи достъп до актуални и пълни данни относно счетоводното състояние на субект, в който AERIS притежава 3,45 % от акциите.

Жалба, подадена на 3 декември 2019 г. от HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France срещу решението, постановено от Общия съд (втори разширен състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-105/17, HSBC Holdings plc и др./Комисия

(Дело C-883/19 P)

(2020/C 45/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France (представители: K. Bacon QC, D. Bailey, Barristers, M. Simpson, Solicitor, C. Angeli, адвокат, M. Giner, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени точка 2 от диспозитива на решение на Общия съд (втори разширен състав) от 24 септември 2019 г. по дело T-105/17, HSBC Holdings plc и др./Европейска комисия,
- да отмени член 1, буква б) от Решение C(2016) 8530 окончателен на Комисията от 7 декември 2016 година относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (Дело AT.39914 – Лихвени деривати в евро (EIRD) ⁽¹⁾); при условията на евентуалност, да отмени член 1, буква б), доколкото се отнася до участието на HSBC в единно продължено нарушение след 19 март 2007 г., и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи, направени от HSBC в производството по дело T-105/17 и в настоящото производство по обжалване.

Основания и основни доводи

Първо основание — Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото относно последиците от съществените процесуални нарушения от страна на Комисията, а именно правото на HSBC на принципите на презумпцията за невинност, на добра администрация и на право на защита.

Второ основание — Общият съд е допуснал грешка от правна страна като е приложил неправилно член 101, параграф 1 ДФЕС при квалификацията на предмета на манипулирането на 19 март 2007 г. и/или като е изопачил релевантните доказателства.

Трето основание — Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е направил извода, че двете обсъждания са били нарушения на член 101, параграф 1 ДФЕС с оглед на целта. По-специално, Общият съд допуснал грешка като приел, че проконкурентното естество на тези обсъждания може да се вземе предвид на основание член 101, параграф 1 ДФЕС единствено в рамките или на съпътстващите основната операция ограничения или на преценката по член 101, параграф 3 ДФЕС.

Четвърто основание — констатациите на Общия съд по отношение на две обсъждания на 12 и 16 февруари 2007 г. са изопачили явно доказателствата, с които е разполагал.

Пето основание — изводът на Общия съд, че единното продължено нарушение, което е установил в решението си, е преследвало единна цел, е опорочен от две грешки при прилагане на правото: i) явно изопачаване на фактите и доказателствата що се отнася до обсъждането на 27 март 2007 г., и ii) грешка от правна страна при извода, че две обсъждания относно средните цени са преследвали установената от Общия съд единна цел.

Шесто основание — Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е стигнал до извода, че HSBC е участвало в единно продължено нарушение, включващо действия, които не са били определени като неправомерни действия на HSBC в решението на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ С 130, 2019 г., стр. 4.

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Fiat Chrysler Finance Europe срещу решението, постановено от Общия съд (седми разширен състав) на 24 септември 2019 г. по съединени дела T-755/15 и T-759/15, Люксембург и Fiat Chrysler Finance Europe/Комисия

(Дело C-885/19 P)

(2020/C 45/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fiat Chrysler Finance Europe (представители: J. Rodriguez, abogado, N. de Boynes, avocat, M. Engel, Rechtsanwalt, G. Maisto, avvocato)

Други страни в производството: Европейска комисия, Ирландия

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението на Общия съд (седми разширен състав) от 24 септември 2019 г. по съединени дела T-755/15 и T-759/15;
- да отмени обжалваното решение на Комисията от 21 октомври 2015 г. ⁽¹⁾ в съответствие с член 263, алинея четвърта ДФЕС; или при условията на евентуалност, ако и доколкото Съдът не може да се произнесе окончателно, да върне делото на Общия съд; и
- да осъди Комисията да заплати на Fiat Chrysler Finance Europe направените от него съдебни разноски съгласно член 138, параграф 1 и член 184, параграфи 1 и 2 от Процедурния правилник на Съда, както и да заплати на Fiat Chrysler Finance Europe направените от него съдебни разноски пред първата инстанция.

Основания и основни доводи

Първо основание: анализът на Общия съд на обстоятелството дали Fiat Chrysler Finance Europe е получило предимство от предварителното споразумение за ценообразуване (наричано по-нататък „ПСЦ“) нарушава член 107 ДФЕС, тъй като (i) Общият съд неправилно прилага правния критерий за това дали ПСЦ съдържа методология, която превишава приложимата свобода на преценка и (ii) Общият съд не определя надлежно съответното предприятие, което се ползва от ПСЦ.

Второ основание: анализът на Общия съд на правното основание за принципа на Комисията за равнопоставеност на страните по договорите (наричан по-нататък „ПРС“) е неадекватен и противоречив, и нарушава общия принцип за излагане на надлежни и съгласувани мотиви.

Трето основание: Общият съд е нарушил основния принцип на правна сигурност, като е (i) утвърдил зле дефинирания ПРС на Комисията, без да обсъди неговия обхват и съдържание, и като е (ii) подкрепил прилагането на презумпцията за селективност към ПСЦ.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/2326 на Комисията от 21 октомври 2015 година относно държавна помощ SA.38375 (2014/C ex 2014/NN), приведена в действие от Люксембург в полза на Fiat (нотифицирано под номер C(2015) 7152) (OJ L 351, 2016 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH срещу решението, постановено от Общия съд (пети състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-586/14 RENV, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Комисия

(Дело C-888/19 P)

(2020/C 45/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател в производството по обжалване: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (представител: R. MacLean, Solicitor)

Други страни в производството: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя в производството по обжалване

Жалбоподателят в производството по обжалване иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение,
- да отхвърли втората част от първото основание на жалбата в първоинстанционното производство като неоснователна, както е повторно посочено в обжалваното съдебно решение,
- да се произнесе сам по същество по втората част от първото основание на жалбата в първоинстанционното производство, както е посочено повторно в обжалваното съдебно решение,
- да върне делото на Общия съд за произнасяне по останалите нарушения на закона, на които се основава жалбата в първоинстанционното производство, и
- да осъди жалбоподателя в първоинстанционното производство да плати съдебните разноски на обжалващия в това производство, както и съдебните разноски в производствата пред първата инстанция и по предишното обжалване.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят в производството по обжалване поддържа, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено на три отделни основания за обжалване.

Първо основание: Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в обжалваното съдебно решение при тълкуването и прилагането на свързаните понятия „значителни нарушения“ и „финансово положение“, посочени в член 2, параграф 7, буква в), трето тире от основния Антидъмпингов регламент ⁽¹⁾ и следващата от това промяна на тежестта на доказване за третиране като пазарна икономика (ТПИ) от жалбоподателя на Комисията.

Второ основание: Общият съд не е спазил границите на свободата на преценка на Комисията при преценката за ТПИ и е заместил преценката на Комисията относно обстоятелствата на производителя износител със своята собствена преценка.

Трето основание: Жалбоподателят в производството по обжалване иска отмяна на първата точка от диспозитива на обжалваното съдебно решение, с мотива, че по този начин Общият съд се е произнесъл *ultra petita*.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 24 септември 2019 г. по дело T-500/17, Hubei Xinyegang Special Tube/Комисия

(Дело C-891/19 P)

(2020/C 45/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: T. Maxian Rusche и N. Kuplewatzky)

Други страни в производството: Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, Válcovny trub Chomutov a.s., Vallourec Deutschland GmbH

Искания на жалбоподателя

- да отмени обжалваното решение;
- да отхвърли първото и второто основания на жалбата, по която е образувано първоинстанционното производство, тъй като не са правно обосновани;
- да върне делото за произнасяне от Общия съд по третото и четвъртото основание на жалбата, по която е образувано първоинстанционното производство;
- да не се произнася по съдебните разноски в първоинстанционното и въззивното производство, които да бъдат присъдени с окончателното решение на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията изтъква шест основания.

Първо, в точки 59—67 от обжалваното решение са допуснати множество грешки при прилагане на правото. По-конкретно, Общият съд тълкувал неправилно член 1, параграфи 2 и 4, член 3, параграфи 2, 3 и 8 и член 4 от Основния регламент ⁽¹⁾ като приел, че последните две разпоредби предвиждат задължение за Комисията да вземе предвид сегментирането на пазара на разглеждания продукт в своя анализ на ценовите ефекти. Член 3, параграфи 2 и 3 от Основния регламент обаче изисквал сравняване със сходен продукт, дефиниран в член 1, параграф 4 от Основния регламент, а не вида подробна оценка, искана от Общия съд на равнището на пазарните сегменти. Съдебните органи, на които се позовава Общият съд, не подкрепят неговата гледна точка, и той изопачава фактите, на които те се позовават, и фактите в основата на Спорния регламент ⁽²⁾. На последно място и във всички случаи не са налице особени обстоятелства, които да оправдават анализ, извършен на равнището на пазарен сегмент.

Второ, в точки 59—67 от съдебното решение Общият съд тълкувал неправилно Спорния регламент или изопачил фактите относно използването на контролните номера на продукта (КНП) в анализа на Комисията на ценовите ефекти. Използването на КНП интернализира определени характеристики като сегментиране на пазара (и много други фактори), в резултат на което всеки анализ на ценовите ефекти, основан на такава КНП структура, взема предвид тези фактори. Поради това не е необходимо да се извършва друг анализ на ценовите ефекти по сегменти.

Трето, в точки 77—79 от съдебното решение Общият съд допуска грешка при тълкуването на член 296 ДФЕС и изопачава доказателствата относно анализа, основан на пазарните сегменти в хода на разследването и в спорния регламент.

Четвърто, в точки 68—76 от съдебното решение Общият съд тълкува неправилно член 3, параграфи 2 и 3 от Основния регламент, който изисква да се установи единствено въздействието на дъмпинговия внос върху промишлеността на Съюза. Противно на застъпваната от Общия съд гледна точка, въздействието от продажбата на видове на продукта, които не са изнесени от включените в извадката производители износители, не е релевантно.

Пето, точки 67—76 от съдебното решение не отчитат последиците на член 17 от Основния регламент, който се отнася до представителната извадка, и го лишава от неговото полезно действие. Констатацията в тези точки negliжира факта, че присъщите на представителната извадка последици се състоят в това, че Комисията анализира само вноса от включените в извадката китайски производители износители. Ето защо напълно правомерно може да има продажби, които не са взети предвид, тъй като е използвана представителна извадка. Този страничен ефект обаче не засяга легитимността на анализа на ценовите ефекти, извършен въз основа на представителна извадка, взета предвид съгласно член 17 от основния регламент.

Шесто, в точки 34, 35 и 45 от съдебното решение Общият съд извършва ново квалифициране на изтъкнатите пред него първо и второ основание, като по този начин се произнася *ultra petita*. Освен това той допуснал грешка при прилагане на правото, когато определил неправилно обхвата на съдебния контрол, приложим към изтъкнатите пред него първо и второ основание. Дори да съществува — *quod pop* — определеният от Общия съд критерий за контрол, той квалифицирал неправилно и дори изопачил фактите, които са в основата на анализа на Комисията.

(¹) Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

(²) Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/804 на Комисията от 11 май 2017 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове безшевни тръби от желязо (с изключение на тези от чугун) или от стомана (с изключение на тези от неръждаема стомана), с крило напречно сечение и с външен диаметър, превишаващ 406,4 mm, с произход от Китайската народна република (ОВ L 121, 2017 г., стр. 3).

Преюдициално запитване от Vrhovni sud (Хърватия), постъпило на 5 декември 2019 г. — Руска федерация

(Дело C-897/19)

(2020/C 45/31)

Език на производството: хърватски

Запитваща юрисдикция

Vrhovni sud (Върховен съд)

Страни в главното производство

I. N.

Руска федерация

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 18 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че държава — членка на Европейския съюз, вземаща решение относно екстрадицията в трета държава на гражданин на държава, която не е член на Европейския съюз, но е член на Шенгенското пространство, е длъжна да уведоми за искането за екстрадиция държавата — членка на Шенгенското пространство, чийто гражданин е това лице?
2. Ако отговорът на отговорът на предходния въпрос е утвърдителен, а държавата — членка на Шенгенското пространство, е поискала предаването на лицето с цел провеждане на производство, за което се иска екстрадицията, трябва ли лицето да ѝ се предаде в съответствие със Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия относно процедурата по екстрадиране между държавите — членки на Европейския съюз, и Исландия и Норвегия?

Определение на председателя на Съда от 21 октомври 2019 г. (преюдициално запитване, отправено от Justice de paix du troisième canton de Charleroi — Белгия) — IZ/Ryanair DAC

(Дело C-735/18) ⁽¹⁾

(2020/C 45/32)

Език на производството: френски.

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 4.2.2019 г.

Определение на председателя на Съда от 18 ноември 2019 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Paris — Франция) — XS/Recteur de l'académie de Paris

(Дело C-281/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/33)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 187, 3.6.2019 г.

Определение на председателя на Съда от 26 ноември 2019 г. (преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance de Nice — Франция) — VT, WU/easyJet Airline Co. Ltd

(Дело C-395/19) ⁽¹⁾

(2020/C 45/34)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 22.7.2019 г.

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 1 ноември 2019 г. — John Wood Group и др./Комисия

(Дело T-749/19)

(2020/C 45/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: John Wood Group plc (Абърдин, Обединено кралство), WGPSN (Holdings) Ltd (Абърдин), Wood Group Investments Ltd (Абърдин) и Amec Foster Wheeler Ltd (Кнутсфорд, Обединено кралство) (представители: С. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, lawyer, и K. Desai, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да приеме, че не е налице неправомерна държавна помощ, да отмени член 1 от Решение на Комисията С (2019) 2526 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно Освобождането на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества, доколкото в него се приема, че е налице неправомерна държавна помощ и да отхвърли искането Обединеното кралство да възстанови твърдяната неправомерна държавна помощ, получена от жалбоподателите в този контекст (членове 2 и 3 от обжалваното решение),
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2 и 3 от обжалваното решение, доколкото в тях се изисква Обединеното кралство да си възстанови от жалбоподателите твърдяната неправомерна държавна помощ, и
- при всяко положение да постанови Комисията да понесе направените от жалбоподателите разноски за това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват девет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията не разбира контекста, целта и действието на правилата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества (КЧД), във връзка с нетъргуемите финансови печалби. Изводите на Комисията в обжалваното решение се основават на кумулирани явни грешки. По-конкретно, Комисията допуска явни грешки в разбирането си на цялостната данъчна система на Обединеното кралство, в разбирането си на целите на системата на контролираните чуждестранни дружества с оглед на специфичния аспект на освобождането на финансирането на групи и при определянето на квалифицираните заемни правоотношения.
2. С второто основание се твърди, че Комисията неправилно разглежда освобождането на финансирането на групи като освобождение от данъци и съответно като предимство. Във връзка с нетъргуемите финансови печалби освобождането на финансирането на групи представлява разпоредба, свързана с облагането, и част от определянето на границите на правилата за контролираните чуждестранни дружества, не селективно предимство. Комисията не представя количествен анализ, за да покаже, че това е предимство и при липсата на убедителни доказателства, че в резултат на въпросната мярка се получава предимство, обжалваното решение не може да остане в сила.

3. С третото основание се твърди, че Комисията не определя правилно референтната система за оценката на отражението на правилата за контролираните чуждестранни дружества и неправилно определя тези правила като обособена съвкупност от правила от общата система на корпоративното данъчно облагане на Обединеното кралство. Комисията не разбрала правилно целта на нормите за контролираните чуждестранни дружества и не се е съобразила със свободата на преценка на Обединеното кралство.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията прави явни грешки в анализа си на държавната помощ и прилага неправилен тест, когато разглежда въпроса за сравнимостта. Комисията не могла да разпознае различията в степента на риска за данъчната основа на Обединеното кралство между кредитирането на група, която подлежи на данъчно облагане в Обединеното кралство, и кредитирането на група, която не подлежи на данъчно облагане в Обединеното кралство, и необосновано приема, че кредитирането вътре в рамките на групата може да се сравни с кредитирането на трети лица,
5. С петото основание се твърди, че дори да се приеме, че *prima facie* въпросните мерки за контролираните чуждестранни дружества представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, в обжалваното решение неправилно се заключава, че няма обосновка, която да може да се приложи, за да се защити съвместимостта на въпросните мерки с нормите на правото на ЕС относно държавните помощи. Освен това обжалваното решение е нелогично и непоследователно, тъй като Комисията правилно приема, че глава 9 от част 9А от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) е обоснована за случаи, когато единственото основание за прилагане на облагането на контролираните чуждестранни дружества в хипотезата на глава 5 от посочената част 9А е тестът за „свързания с Обединеното кралство капитал“ въз основа на факта, че този тест може да бъде прекомерно труден за прилагане на практика, но в същото време и без да даде адекватно обяснение, Комисията отбелязва, че споменатата глава 9 никога не е обоснована в случаите, в които тестът за съществените функции на персонала води до облагане на контролираните чуждестранни дружества по реда на споменатата глава 5. Всъщност теста за съществените функции на персонала е прекомерно труден за прилагане на практика, така че Комисията е трябвало да приеме, че споменатата глава 9 е обоснована също и в контекста на този тест и би трябвало да заключи, че няма държавна помощ.
6. С шестото основание се твърди, че ако обжалваното решение бъде оставено в сила, изпълнението му чрез връщането на твърдяната държавна помощ от жалбоподателите ще наруши основни принципи на правото на ЕС, включително свободата на установяване, свободното предоставяне на услуги, като се отбелязва, че в случая на жалбоподателите въпросните контролирани чуждестранни дружества се намират в други държави членки.
7. Със седмото основание се твърди, че заповедта за връщане, следствие от обжалваното решение, е необоснована и противоречи на основни принципи на правото на Съюза.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията не излага адекватни мотиви за критиките в обжалваното решение като извода, че облагането на контролирани чуждестранни дружества по реда на споменатата глава 5 би могло да се приложи като се използва тестът за съществените функции на персонала без затруднения или непропорционална тежест.
9. С деветото основание се твърди, че с обжалваното решение се нарушава и принципът на добра администрация, който изисква Комисията да осигурява прозрачност и предвидимост в административните си производства и да приема решенията си в разумен срок. Няма основание Комисията да вземе решението си за започване на разследването в настоящия случай след повече от четири години и да излезе с решение повече от шест години след като оспорваната мярка е била приложена.

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Rio Tinto European Holdings и др./Комисия

(Дело T-762/19)

(2020/C 45/36)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Rio Tinto European Holdings Ltd (Лондон, Обединено кралство), Rio Tinto International Holdings Ltd (Лондон) и Rio Tinto Simfer UK Ltd (Лондон) (представители: N. Niejahr и B. Hoorelbeke, lawyers, A. Stratakis и P. O'Gara, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896, приведена в изпълнение от Обединеното кралство, относно финансирането на групи контролирани чуждестранни дружества, доколкото в него се приема, че твърдяната мярка за помощ представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС и се разпорежда връщането ѝ ведно с лихвата включително от жалбоподателите,
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2, 3 и 4 от обжалваното решение, доколкото в тях се изисква връщането на несъвместима помощ ведно с лихвата, включително от жалбоподателите,
- да постанови Комисията да понесе наред със собствените си разноски и тези направени от жалбоподателите във връзка с това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват пет основания в подкрепа на жалбата.:

1. С първото основание се твърди, че Комисията нарушава член 107, параграф 1 ДФЕС, като приема че твърдяната мярка за помощ осигурява селективно предимство:
 - a) на дружествата ползващи освобождаването в размер на 75 % за квалифицирани заемни правоотношения с нисък риск, тъй като Комисията:
 - неправилно определя като референтна система схемата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества,
 - допуска грешка при прилагане на правото като приема, че освобождаването в размер на 75 % представлява дерогация от референтната данъчна система, въз основа на това:
 - (i) установяването на дерогация неправилно се основава на регулаторната техника;
 - (ii) тестът за съществените функции на персонала не е централният тест за схемата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества и
 - (iii) квалифицираните и неквалифицираните заемни правоотношения не са в едно и също положение от правна и фактическа страна и при всяко положение допуска грешка при прилагане на правото, като прилага по аналогия и неоснователно се позовава на текста на Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета (¹),
 - допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като приема, че освобождаването в размер на 75 % не е обосновано от естеството и общата структура на данъчната система, също както освобождаването на финансирането на групи, което се прилага спрямо нетъргуемите финансови печалби по член 371ЕС от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) (капиталови инвестиции от Обединеното кралство).
 - b) на дружествата, които се ползват от освобождаванията на съчетаната лихва, тъй като Комисията:
 - неправилно определя правилата на Обединеното кралство относно контролираните чуждестранни дружества като референтната система,
 - допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че освобождаванията на съчетаната лихва представляват дерогация от референтната система въз основа на това, че
 - (i) изводът за дерогация неправилно се основава на регулаторната техника и тестът за съществените функции на персонала не е централният тест за правилата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества;
 - (ii) данъкоплатците, които могат да се ползват от освобождаванията на съчетаната лихва не са в едно и също от правна и фактическа страна положение с тези, които нямат тази възможност.
 - допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като приема, че освобождаването на съчетаната лихва не е обосновано от естеството и общата структура на данъчната система.
2. С второто основание се твърди, че Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, като не доказва, че твърдяната мярка може да засегне търговията между държавите членки и заплашва да наруши конкуренцията.

3. С третото основание се твърди, при условията на евентуалност, че Комисията е нарушила член 49 ДФЕС, като квалифицира твърдяната мярка за помощ като несъвместима държавна помощ, която не нарушава гарантираната от член 49 ДФЕС свобода на установяване.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията нарушава основния принцип на равно третиране/недопускане на дискриминация, като:
 - третира по един и същ начин нетъргуемите финансови печалби от квалифицирани заеми по същия начин както нетъргуемите финансови печалби от неквалифицирани заеми и
 - третира освобождаването на финансирането на групи по различен начин в зависимост от това дали по отношение на нетъргуемите финансови печалби се прилага член 371ЕВ или 371ЕС от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (Международни и други разпоредби).
5. С петото основание се твърди, при условията на евентуалност, че дори ако твърдяната мярка за помощ попада в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС, Комисията нарушава член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589⁽²⁾ като разпоглежда връщането на сумите от твърдяната несъвместима помощ от бенефициерите на твърдяната мярка за помощ, тъй като това връщане нарушава общи принципи на правото на ЕС, а именно принципа на оправданите правни очаквания и на правната сигурност.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Ultra Electronics Holdings и др./Комисия

(Дело T-763/19)

(2020/C 45/37)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Ultra Electronics Holdings plc (Лондон, Обединено кралство), DF Group Ltd (Лондон) и Ultra Electronics Swiss Holdings Company Ltd (Лондон) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС, и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателите съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната от нея референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурси“ и на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателите излагат следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засягат упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Keller Holdings/Комисия

(Дело T-764/19)

(2020/C 45/38)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Keller Holdings Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната от нея референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като prima facie селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.

7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурсите“ и на „печалбите от съчетаана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ИД (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Genus Investments/Комисия

(Цело T-765/19)

(2020/C 45/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Genus Investments Ltd (Бейсингсток, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (OBL 216, 2019 г., стр. 1)
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на „квалифицираните ресурси“ и освобождаванията на „печалбата от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквото фактически заинтересованите страни представят във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно..

10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества единствено „до степената, в която са свързани с местни активи и дейности“ не създава ограничение за свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

(¹) Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

(²) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Just Eat Holding/Комисия

(Дело T-766/19)

(2020/C 45/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Just Eat Holding Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС или свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата:

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.

3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на „квалифицираните ресурси“ и освобождаванията на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение, тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранни дъщерни дружества „единствено до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не създава ограничение за свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Markit Group/Комисия

(Дело T-767/19)

(2020/C 45/41)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Markit Group Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на иска/жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като prima facie селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение..
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила преди до на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи prima facie в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на „квалифицираните ресурси“ и освобождаванията на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.

9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589^(?) и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобожданието в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „в степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпоредването да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпоредването за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

(¹) Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

(²) . Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Elementis/Комисия

(Дело T-768/19)

(2020/C 45/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Elementis Holdings Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно или непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната от нея референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирани заемни правоотношения попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурси“ и на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. за избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение, тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранни дъщерни дружества „единствено до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не създава ограничения за свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) за отмяна на член 2 от обжалваното решение жалбоподателят излага следното основание:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпорежда да се върне помощта независимо от факта, че учредяването на контролирани чуждестранни дружества и отпускането от тях на заеми на чуждестранни дружества от групата, всъщност е упражняване на свободата на установяване или свободно движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

- (¹) Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).
- (²) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Infogma и др./Комисия

(Цело T-769/19)

(2020/C 45/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Informa plc (Лондон, Обединено кралство), Maupond Ltd (Дъблин, Ирландия), Tanahol Ltd (Дъблин) и Colonygrove Ltd (Лондон) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и/или свободното движение на капитали по член 63 и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателите съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.

3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно или непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната от нея референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирани заемни правоотношения попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурси“ и на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. за избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение, тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранни дъщерни дружества „единствено до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не създава ограничения за свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) за отмяна на член 2 от обжалваното решение жалбоподателите излагат следното основание:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпорежда да се върне помощта независимо че учредяването на контролирани чуждестранни дружества и отпускането от тях на заеми на чуждестранни дружества от групата, всъщност е упражняване на свободата на установяване и свободно движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — Merlin UK Finco 1 и др./Комисия

(Дело T-770/19)

(2020/C 45/44)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Merlin UK Finco 1 Ltd (Пул, Обединено кралство), Merlin UK Finco 2 Ltd (Пул), Charcoal Newco 1 Ltd (Пул) и Charcoal Newco 1A Ltd (Poole) (*представители:* M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1);
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС или свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателите съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятията в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета (¹) при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на „квалифицираните ресурси“ и освобождаванията на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.

9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽¹⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобожданието в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквото фактически представят заинтересованите страни. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.
- В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателите излагат следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:
11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпоредбата да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпоредбата за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ 2015 L 248, стр. 9).

Жалба, подадена на 11 ноември 2019 г. — Experian Finance 2012/Комисия

(Дело T-771/19)

(2020/C 45/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Experian Finance 2012 Ltd (Нотингам, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Отговорник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на оспорваната мярка се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната от нея референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицираните кредитни правоотношения, попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурси“ и на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. за избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически са представили заинтересованите страни. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества единствено до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи..

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпорежда да се върне помощта независимо от факта, че учредяването на контролирани чуждестранни дружества и отпускането на заеми на чуждестранни дружества от групата всъщност е упражняване на свободата на установяване и свободно движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

- (¹) Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).
- (²) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 11 ноември 2019 г. — William Grant & Sons и William Grant & Sons Investments/Комисия

(Цело T-772/19)

(2020/C 45/46)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: William Grant & Sons Holdings Ltd (Дъфтаун, Обединено кралство) и William Grant & Sons Investments Ltd (Дъфтаун) (представители: C. McDonnell, Barrister, B. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, lawyer, и K. Desai, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да приеме, че не е налице неправомерна държавна помощ, да отмени член 1 от Решение С (2019) 2526 окончателен от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества, доколкото в него се приема, че е налице неправомерна държавна помощ и да отхвърли искането Обединеното кралство да възстанови твърдяната неправомерна държавна помощ, получена от жалбоподателите в този контекст (членове 2 и 3 от обжалваното решение),
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2 и 3 от обжалваното решение, доколкото в тях се изисква Обединеното кралство да си възстанови твърдяната неправомерна държавна помощ, и
- при всяко положение да постанови Комисията да понесе направените от жалбоподателите разноски за това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват девет основания в подкрепа на иска/жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията не разбира контекста, целта и действието на правилата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества (КЧД), във връзка с нетъргуемите финансови печалби. Изводите на Комисията в обжалваното решение се основават на кумулирани явни грешки. По-конкретно, Комисията допуска явни грешки в разбирането си на цялостната данъчна система на Обединеното кралство, в разбирането си на целите на системата на контролираните чуждестранни дружества с оглед на специфичния аспект на освобождаването на финансирането на групи и при определянето на квалифицираните заемни правоотношения.
2. С второто основание се твърди, че Комисията неправилно разглежда освобождаването на финансирането на групи като освобождаване от данъци и съответно като предимство. По отношение на нетъргуемите финансови печалби освобождаването на финансирането на групи представлява разпоредба, свързана с облагането, и част от определянето на границите на правилата

за контролираните чуждестранни дружества, не селективно предимство. Комисията не представя количествен анализ, за да покаже, че това е предимство и при липсата на убедителни доказателства, че в резултат на въпросната мярка се получава предимство, обжалваното решение не може да остане в сила.

3. С третото основание, се твърди, че Комисията не определя правилно референтната система за оценката на отражението на правилата за контролираните чуждестранни дружества и грешки, като определя тези правила като обособена съвкупност от правила от общата система на корпоративното данъчно облагане на Обединеното кралство. Комисията не разбрала правилно целта на правилата за контролираните чуждестранни дружества и не се е съобразила със свободата на преценка на Обединеното кралство.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията прави явни грешки в анализа си на държавната помощ и прилага неправилен тест, когато разглежда въпроса за сравнимостта. Комисията не могла да разпознае различията в степента на риска за основата на данъчното облагане на Обединеното кралство между кредитирането на група, която подлежи на данъчно облагане в Обединеното кралство, и кредитирането на група, която не подлежи на данъчно облагане в Обединеното кралство, и необосновано приема, че кредитиране вътре в рамките на групата може да се сравни с кредитирането на трети лица.
5. С петото основание се твърди, че дори да се приеме, че prima facie въпросните мерки за контролираните чуждестранни дружества представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, в обжалваното решение неправилно се заключава, че няма обосновка, която да може да се приложи, за да се защити съвместимостта на въпросните мерки с нормите на правото на ЕС относно държавните помощи. Освен това обжалваното решение е нелогично и непоследователно, тъй като Комисията правилно приема, че глава 9 от част 9А от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) е обоснована за случаи, когато единственото основание за прилагане на облагането на контролираните чуждестранни дружества в хипотезата на глава 5 от посочената част 9А е тестът за „свързания с Обединеното кралство капитал“ въз основа на факта, че този тест може да бъде прекомерно труден за прилагане на практика, но в същото време и без да даде адекватно обяснение, Комисията отбелязва, че споменатата глава 9 никога не е обоснована в случаите, в които тестът за съществените функции на персонала води до облагане на контролираните чуждестранни дружества по реда на споменатата глава 5. Всъщност теста за съществените функции на персонала е прекомерно труден за прилагане на практика, така че Комисията е трябвало да приеме, че споменатата глава 9 е обоснована също и в контекста на този текст и би трябвало да заключи, че няма държавна помощ.
6. С шестото основание се твърди, че ако обжалваното решение бъде оставено в сила, изпълнението му чрез връщането на твърдяната държавна помощ от жалбоподателите ще наруши основни принципи на правото на ЕС, включително свободата на установяване, свободното предоставяне на услуги, като се отбелязва, че в случая на жалбоподателите въпросните контролирани чуждестранни дружества се намират в други държави членки.
7. Със седмото основание се твърди, че заповедта за връщане, следствие от обжалваното решение, е необоснована и противоречи на основни принципи на правото на Съюза.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията не излага адекватни причини за критиките в обжалваното решение като извода, че облагането на контролирани чуждестранни дружества по реда на споменатата глава 5 би могло да се приложи като се използва тестът за съществените функции на персонала без затруднения или непропорционална тежест.
9. С деветото основание се твърди, че с обжалваното решение се нарушава и принципът на добра администрация, който изисква Комисията да осигурява прозрачност и предвидимост в административните си производства и да приема решенията си в разумен срок. Няма основание Комисията да вземе решението си за започване на разследването в настоящия случай след повече от четири години и да излезе с решение повече от шест години след като оспорваната мярка е била приложена.

Жалба, подадена на 11 ноември 2019 г. — BAE Systems/Комисия

(Дело T-773/19)

(2020/C 45/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BAE Systems plc (Лондон, Обединено кралство) (представители: N. Gràcia Malfeito, lawyer, W. Leslie, Solicitor, и. Lunneryd, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията C(2019)2526 окончателен от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (CFC);
- при всяко положение да осъди Комисията да понесе направените от жалбоподателя разноски за това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката като заключава, че релевантната референтна система са правилата за контролираните чуждестранни дружества, а не системата на корпоративното данъчно облагане на Обединеното кралство. Конкретно заключението на Комисията, че референтна система са правилата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества не е съобразено с практиката на съдилищата на ЕС. Вместо това Комисията би трябвало да заключи, че подходящата референтна система е системата на корпоративното данъчно облагане на Обединеното кралство, от която правилата за контролираните чуждестранни дружества са неразделна част.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката във връзка с целите на референтната система.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката и не излага мотиви за заключението си, че освобождаването на финансирането на групи представлява селективна дерогация от референтната система и по-конкретно, че предприятията, получаващи други видове нетъргуеми финансови печалби са в сходно от правна и фактическа страна положение с предприятията получаващи нетъргуеми финансови печалби от квалифицирани кредити. Всъщност Комисията греши като заключава, че нетъргуеми финансови печалби от кредити нагоре по веригата и от фиктивни кредити не волят до значителен и по-голям материален риск от изкуствено отклоняване от квалифицираните кредити. Освен това Комисията греши като насочва вниманието си към законодателната техника вместо върху последиците от освобождаването на финансирането на групи.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката и не излага мотиви за заключението си, че освобождаването на финансирането на групи не е обосновано от естеството и общата структура на данъчните норми във връзка с теста за съществените функции на персонала. По-конкретно Комисията греши като заключава, че административната тежест от прилагането на теста за съществените функции на персонала не обосновава освобождаването на финансирането на групи и че освобождаването на финансирането на групи не се обосновава с необходимостта от съобразяване със свободите в Договора за функционирането на ЕС.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката относно наличието на предимство, каквото се изисква от член 107 ДФЕС. Преценката на Комисията се основава на неподкрепени с доказателства общи твърдения и тя всъщност не успява да докаже, че е налице предимство, а само твърди че при определени обстоятелства би могло да има такова.

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — FA Sub 3/Комисия

(Цело T-774/19)

(2020/C 45/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: FA Sub 3 Ltd (Торгола, Британски Вирджински острови) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС или свободата на движение на капитали и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на оспорваната мярка се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната от нея референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятията в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета не е влязла в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирани кредитни правоотношения, попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурси“ и на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягването на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически са представени от заинтересованите страни. Поради това обжалваното решение е нищожно.

10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Sheldon and Kingfisher International/Комисия

(Цело T-775/19)

(2020/C 45/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Sheldon Holdings Ltd (Лондон, Обединено кралство) и Kingfisher International Holdings Ltd (Лондон) (представители: G. Motta и N. Baeten, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени изцяло решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 в частта, в която се приема, че член 371 ЕВ от Закона от 2010 г. за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) представлява незаконосъобразна държавна помощ по член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2, 3 и 4 от отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352,
- при всяко положение да осъди Комисията да понесе всички разходи направени във връзка с тази жалба.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията избира невалидна референтна система за целите на анализа за селективност. Преценено спрямо подходящата референтна система схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) не е дерогация и не е селективна.
2. С второто основание се твърди, че Комисията изобщо не разбира естеството на основната цел на избраната от нея референтна система и не е взела предвид всички цели на тази система, поради което прилага непълна и хипотетична референтна система.
3. С третото основание се твърди, че Комисията характеризира напълно неправилно ролята на оспорваната мярка изглежда въз основа на неподходяща регулаторна техника. Разбрана правилно оспорваната мярка не е дерогация от избраната от Комисията референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията неправилно е приела, че с оспорваната мярка се прави разлика между предприятия, които в светлината на избраната от нея референтна система са сходни.
5. С петото основание се твърди, че Комисията не признава, че оспорваната мярка не представлява селективно предимство, тъй като тя произтича от ръководните принципи и следва от естеството на избраната от Комисията референтна система и е вътрешно присъщ механизъм, необходим за функционирането и ефективността на тази система.
6. С шестото основание се твърди, че решението на Комисията превишава правомощията на Комисията в областта на държавните помощи и противоречи на данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
7. Със седмото основание се твърди, че поведението на Комисията при воденето на разследването ѝ относно спорната мярка е в нарушение на член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589, ⁽¹⁾ на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията не изпълнява задължението си за излагане на мотиви по член 296 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията не признава че член 371 ЕВ от Закона от 2010 г. за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) е напълно обоснован и не представлява селективно предимство.
10. С десетото основание се твърди, че връщането на помощта не трябва да се разпорежда, тъй като, както по дело C-196/04 *Cadbury Schweppes*, ⁽²⁾ то би довело до нарушение на общите принципи на правото на ЕС относно основната свобода на установяване.
11. С единадесетото основание се твърди, че връщането на помощта не трябва да се разпорежда, тъй като указанията на Комисията относно връщането превишават правомощията ѝ и са в нарушение на общите принципи на правото на ЕС относно възстановяването на неправомерните държавни помощи.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, (ОВ 2015 L 248, стр. 9)

⁽²⁾ Решение на Съда от 12 септември 2006 г., *Cadbury Schweppes plc и Cadbury Schweppes Overseas Ltd/Commissioners of Inland Revenue* (дело C-196/04, EU:C:2006:554).

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — JIB Overseas/Комисия

(Дело T-776/19)

(2020/C 45/50)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: JIB Overseas Holdings Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (OVL 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната от нея референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.

8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурси“ и на „печалбите от съчетана лихвя“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ^(?) и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ 2015 L 248, стр. 9).

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — RDI Reit/Комисия

(Дело T-778/19)

(2020/C 45/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: RDI Reit plc (Лондон, Обединено кралство) (представители: С. McDonnell, Barrister, В. Goren, Solicitor, М. Peristeraki, lawyer, и К. Desai, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме, че не е налице неправомерна държавна помощ, да отмени член 1 от обжалваното решение С (2019) 2526 окончателен от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи, по отношение на контролираните чуждестранни дружества, доколкото в него се приема, че е налице неправомерна държавна помощ и да отхвърли искането Обединеното кралство да възстанови твърдяната неправомерна държавна помощ, получена от жалбоподателя в този контекст (членове 2 и 3 от обжалваното решение),
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2 и 3 от обжалваното решение, доколкото в тях се изисква Обединеното кралство да си възстанови от жалбоподателя твърдяната неправомерна държавна помощ, и
- при всяко положение да постанови Комисията да понесе направените от жалбоподателя разноски за това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква девет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията не разбира контекста, целта и действието на правилата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества (КЧД), във връзка с нетъргуемите финансови печалби. Изводите на Комисията в обжалваното решение се основават на кумулирани явни грешки. По-конкретно, Комисията допуска явни грешки в разбирането си за цялостната данъчна система на Обединеното кралство, в разбирането си за целите на системата на контролираните чуждестранни дружества с оглед на специфичния аспект на освобождаването на финансирането на групи и при определянето на квалифицираните заемни правоотношения.
2. С второто основание се твърди, че Комисията неправилно разглежда освобождаването на финансирането на групи като освобождаване от данъци и съответно като предимство. По отношение на нетъргуемите финансови печалби освобождаването на финансирането на групи представлява разпоредба, свързана с облагането, и част от определянето на границите на правилата за контролираните чуждестранни дружества, не селективно предимство. Комисията не представя количествен анализ, за да покаже, че това е предимство и при липсата на убедителни доказателства, че в резултат на въпросната мярка се получава предимство, обжалваното решение не може да остане в сила.
3. С третото основание, се твърди, че Комисията не определя правилно референтната система за оценката на отражението на правилата за контролираните чуждестранни дружества и неправилно определя тези правила като обособена съвкупност от правила от общата система на корпоративното данъчно облагане на Обединеното кралство. Комисията не разбира правилно целта на нормите за контролираните чуждестранни дружества и не взема предвид свободата на преценка на Обединеното кралство.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията прави явни грешки в анализа си на държавната помощ и прилага неправилен тест, когато разглежда въпроса за сравнимостта. Комисията не може да разпознае различията в степента на риска за основата на данъчното облагане на Обединеното кралство между кредитирането на група, която подлежи на данъчно облагане в Обединеното кралство, и кредитирането на група, която не подлежи на данъчно облагане в Обединеното кралство, и необосновано приема, че кредитиране вътре в рамките на групата може да се сравни с кредитирането на трети лица..
5. С петото основание се твърди, че дори да се приеме, че *prima facie* въпросните мерки за контролираните чуждестранни дружества представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, в обжалваното решение неправилно се заключава, че няма обосновка, която да може да се приложи, за да се защити съвместимостта на въпросните мерки с нормите на правото на ЕС относно държавните помощи. Освен това обжалваното решение е нелогично и непоследователно, тъй като Комисията правилно приема, че глава 9 от част 9А от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) е обоснована за случаи, когато единственото основание за прилагане на облагането на контролираните чуждестранни дружества в хипотезата на глава 5 от посочената част 9А е тестът за „свързания с Обединеното кралство капитал“ въз основа на факта, че този тест може да бъде прекомерно труден за прилагане на практика, но в същото време и без да даде адекватно обяснение, Комисията отбелязва, че споменатата глава 9 никога не е обоснована в случаите, в които тестът за съществените функции на персонала води до облагане на контролираните чуждестранни дружества по реда на споменатата глава 5. Всъщност тестът за съществените функции на персонала е прекомерно труден за прилагане на практика, така че Комисията е трябвало да приеме, че споменатата глава 9 е обоснована също и в контекста на този тест и би трябвало да заключи, че няма държавна помощ.

6. С шестото основание се твърди, че ако обжалваното решение бъде оставено в сила, изпълнението му чрез връщането на твърдяната държавна помощ от жалбоподателя ще наруши основни принципи на правото на ЕС, включително свободата на установяване, свободното предоставяне на услуги, като се отбелязва, че в случая на жалбоподателя въпросните контролирани чуждестранни дружества се намират в други държави членки.
7. Със седмото основание се твърди, че заповедта за връщане, следствие от обжалваното решение, е необоснована и противоречи на основни принципи на правото на Съюза.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията не излага адекватни причини за критиките в обжалваното решение като извода, че облагането на контролирани чуждестранни дружества по реда на споменатата глава 5 би могло да се приложи като се използва тестът за съществените функции на персонала без затруднения или непропорционална тежест.
9. С деветото основание се твърди, че с обжалваното решение се нарушава и принципът на добра администрация, който изисква Комисията да осигурява прозрачност и предвидимост в административните си производства и да приема решенията си в разумен срок. Няма основание Комисията да вземе решението си за започване на разследването в настоящия случай след повече от четири години и да излезе с решение повече от шест години след като оспорваната мярка е била приложена.

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Ashtead Financing/Комисия

(Дело T-779/19)

(2020/C 45/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ashtead Financing Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение C (2019) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.

3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурси“ и на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически са представени от заинтересованите страни във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, (ОВ 2016 L 193, стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, (ОВ 2015 L 248, стр. 9).

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Smith & Nephew USD и Smith & Nephew USD One/Комисия

(Дело T-780/19)

(2020/C 45/53)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Smith & Nephew USD Ltd (Уатфорд, Обединено кралство) и Smith & Nephew USD One Ltd (Уатфорд) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (O/L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС или свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателите съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство..

8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на „квалифицираните ресурси“ и освобождаванията на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такава.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС)2015/1589⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягването на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически са представени от заинтересованите страни във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества единствено „до степента, в която е свързана с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.
- В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателите излагат следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение
11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, въшност засягат упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (Текст от значение за ЕИП) (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Rigid Plastic Containers Finance и RPC Pisces Holdings/Комисия

(Дело T-781/19)

(2020/C 45/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Rigid Plastic Containers Finance Ltd (Ръшдън, Обединено кралство) и RPC Pisces Holdings Ltd (Ръшдън) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (OBL 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателите съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаване на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, водеща до дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на „квалифицираните ресурси“ и освобождаванията на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквото заинтересованите страни фактически са представили във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.

10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателите излагат следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореждането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателите по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореждането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

(¹) Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

(²) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 8 ноември 2019 г. — St Schrader Holding Company UK/Комисия

(Дело T-782/19)

(2020/C 45/55)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: St Schrader Holding Company UK Ltd (Swindon, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на схемата за освобождаването на финансирането на групи (наричана по-нататък „оспорваната мярка“) се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.

2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната от нея референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като неправилно квалифицира оспорваната мярка като *prima facie* селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи *prima facie* в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на освобождаванията на „квалифицираните ресурси“ и на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.
9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽²⁾ и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобождаването в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягване на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически заинтересованите страни са представили.. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореджането да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореджането за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар, (ОВ 2016 L 193, стр. 1)..

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, (ОВ 2015 L 248, стр. 9)

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — Royal Mail Investments/Комисия

(Дело T-783/19)

(2020/C 45/56)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Royal Mail Investments Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представители: M. Whitehouse и P. Halford, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решение на Комисията (ЕС) 2019/1352 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (ОВ L 216, 2019 г., стр. 1),
- при условията на евентуалност, да отмени член 2 от обжалваното решение, доколкото с него се нарушава свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква единадесет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката като заключава, че в резултат на оспорваната мярка се получава икономическо предимство по смисъла и в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и/или явна грешка в преценката при определянето на референтната система за целите на анализа на „селективността“.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото и явни грешки в преценката като определя неправилно и непълно и не разбира правилно релевантните цели на избраната референтна система.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като определя оспорваната мярка като мярка, установяваща дерогация от избраната от нея референтна система.
5. С петото основание се твърди, че Комисията допуска грешки при прилагане на правото и/или явни грешки в преценката като квалифицира оспорваната мярка като prima facie селективна, като неправилно приема, че тя води до различно третиране на предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение.
6. С шестото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото като взема предвид Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾ при преценката на селективността на оспорваната мярка, при положение че този акт не е влязъл в сила до края на периода, за който Комисията приема, че в резултат на оспорваната мярка се получава държавна помощ.
7. Със седмото основание се твърди, че с обжалваното решение Комисията злоупотребява с власт в противоречие с данъчния суверенитет на Обединеното кралство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията допуска явни грешки в преценката като приема, че твърдяната дерогация не е обоснована по отношение на данъчното облагане на нетъргуеми финансови печалби от квалифицирането на кредитните правоотношения като попадащи prima facie в приложното поле на член 371 ЕВ (Дейности в Обединеното кралство) от Закона за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) от 2010 г. По отношение на „квалифицираните ресурси“ и освобождаванията на „печалбите от съчетана лихва“ решението на Комисията е опорочено и от липсата на каквито и да е мотиви във връзка с тяхното обосноваване или липса на такова.

9. С деветото основание се твърди, че Комисията действа в нарушение на член 108, параграф 2 ДФЕС и на член 6 от Регламент (ЕС) 2015/1589^(?) и в нарушение на задължението за добра администрация по член 41 от Хартата на основните права. По-конкретно в решението си за откриване на процедурата тя не посочва, че има съмнения относно обосноваването на „освобожданието в размер на 75 %“ по член 371 ID (Международни и други разпоредби) от Закона за данъчното облагане от 2010 г. с избягването на практическите трудности за провеждане на анализа на съществените функции на персонала във връзка с кредитирането вътре в рамките на групата, като даване на заинтересованите страни на подходяща възможност да изложат становище по този въпрос, тя не поканила в хода на разследването си заинтересованите страни да дадат становище във връзка с това и в обжалваното решение тя не се съобразява с такива становища, каквито фактически са представени от заинтересованите страни във връзка с това. Поради това обжалваното решение е нищожно.
10. С десетото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че данъчното облагане на дружество от Обединеното кралство върху печалбата от чуждестранните дъщерни дружества единствено „до степента, в която са свързани с местни активи и дейности“ не налага ограничение на свободата на установяване и че оспорваната мярка не е необходима за гарантиране на закрепените в Договора свободи.

В подкрепа на искането си (при условията на евентуалност) жалбоподателят излага следното основание за отмяната на член 2 от обжалваното решение:

11. С единадесетото основание се твърди, че дори (което се отрича) в резултат на оспорваната мярка да се получава схема за държавна помощ, Комисията допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че възстановяването на помощта няма да наруши основните принципи на правото на ЕС и разпореджението да се върне помощта независимо от мястото на установяване на контролираните чуждестранни дружества и от това дали отпускат кредити на чуждестранни дружества от групата, всъщност засяга упражняването на свободата на установяване и свободното движение на капитали. Конкретно в настоящия случай възстановяването ще наруши свободата на установяване на жалбоподателя по член 49 ДФЕС и свободното движение на капитали по член 63 ДФЕС. Доколкото представлява такова нарушение разпореджението за възстановяване по член 2 от обжалваното решение следва да се отмени.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ 2016 L 193, стр. 1)

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ 2015 L 248, стр. 9).

Жалба, подадена на 12 ноември 2019 г. — William Hill и William Hill Organization/Комисия

(Дело T-784/19)

(2020/C 45/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: William Hill plc (Лондон, Обединено кралство) и William Hill Organization Ltd (Лондон) (представители: С. McDonnell, Barrister, V. Goren, Solicitor, M. Peristeraki, lawyer, и K. Desai, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да приеме, че не е налице неправомерна държавна помощ, да отмени член 1 от обжалваното решение С (2019) 2526 окончателен от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобожданието на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества, доколкото в него се приема, че е налице неправомерна държавна помощ и да отхвърли искането Обединеното кралство да възстанови твърдяната неправомерна държавна помощ, получена от жалбоподателите в този контекст (членове 2 и 3 от обжалваното решение),

- при условията на евентуалност, да отмени членове 2 и 3 от обжалваното решение, доколкото в тях се изисква Обединеното кралство да си възстанови от жалбоподателите твърпяната неправомерна държавна помощ, и
- при всяко положение да постанови Комисията да понесе направените от жалбоподателите разноски за това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъква девет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията не разбира контекста, целта и действието на правилата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества (КЧД), във връзка с нетъргуемите финансови печалби. Изводите на Комисията в обжалваното решение се основават на кумулирани явни грешки. По-конкретно, Комисията допуска явни грешки в разбирането си на цялостната данъчна система на Обединеното кралство, в разбирането си на целите на системата на контролираните чуждестранни дружества с оглед на специфичния аспект на освобождаването на финансирането на групи и при определянето на квалифицираните заемни правоотношения.
2. С второто основание се твърди, че Комисията неправилно разглежда освобождаването на финансирането на групи като освобождаване от данъци и съответно като предимство. Във връзка с нетъргуемите финансови печалби освобождаването на финансирането на групи представлява разпоредба, свързана с облагането, и част от определянето на границите на правилата за контролираните чуждестранни дружества, не селективно предимство. Комисията не представя количествен анализ, за да покаже, че това е предимство и при липсата на убедителни доказателства, че в резултат на въпросната мярка се получава предимство, обжалваното решение не може да остане в сила.
3. С третото основание, се твърди, че Комисията не определя правилно референтната система за оценката на отражението на правилата за контролираните чуждестранни дружества и неправилно определя тези правила като обособена съвкупност от правила от общата система на корпоративното данъчно облагане на Обединеното кралство. Комисията не разбрала правилно целта на правилата за контролираните чуждестранни дружества и не се е съобразила със свободата на преценка на Обединеното кралство.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията прави явни грешки в анализа си на държавната помощ и прилага неправилен тест, когато разглежда въпроса за сравнимостта. Комисията не могла да разпознае различията в степента на риска за основата на данъчното облагане на Обединеното кралство между кредитирането на група, която подлежи на данъчно облагане в Обединеното кралство, и кредитирането на група, която не подлежи на данъчно облагане в Обединеното кралство, и необосновано приема, че кредитиране вътре в рамките на групата може да се сравни с кредитирането на трети лица.
5. С петото основание се твърди, че дори да се приеме, че prima facie въпросните мерки за контролираните чуждестранни дружества представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, в обжалваното решение неправилно се заключава, че няма обосновка, която да може да се приложи, за да се защити съвместимостта на въпросните мерки с нормите на правото на ЕС относно държавните помощи. С петото основание се твърди, че дори да се приеме, че prima facie въпросните мерки за контролираните чуждестранни дружества представляват помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, в обжалваното решение неправилно се заключава, че няма обосновка, която да може да се приложи, за да се защити съвместимостта на въпросните мерки с нормите на правото на ЕС относно държавните помощи. Освен това обжалваното решение е нелогично и непоследователно, тъй като Комисията правилно приема, че глава 9 от част 9А от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) е обоснована за случаи, когато единственото основание за прилагане на облагането на контролираните чуждестранни дружества в хипотезата на глава 5 от посочената част 9А е тестът за „свързания с Обединеното кралство капитал“ въз основа на факта, че този тест може да бъде прекомерно труден за прилагане на практика, но в същото време и без да даде адекватно обяснение, Комисията отбелязва, че споменатата глава 9 никога не е обоснована в случаите, в които тестът за съществените функции на персонала води до облагане на контролираните чуждестранни дружества по реда на споменатата глава 5. Всъщност теста за съществените функции на персонала е прекомерно труден за прилагане на практика, така че Комисията е трябвало да приеме, че споменатата глава 9 е обоснована също и в контекста на този тест и би трябвало да заключи, че няма държавна помощ..
6. С шестото основание се твърди, че ако обжалваното решение бъде оставено в сила, изпълнението му чрез връщането на твърпяната държавна помощ от жалбоподателите ще наруши основни принципи на правото на ЕС, включително свободата на установяване, свободното предоставяне на услуги, като се отбелязва, че в случая на жалбоподателите въпросните контролирани чуждестранни дружества се намират в други държави членки.
7. Със седмото основание се твърди, че заповедта за връщане, следствие от обжалваното решение е необоснована и противоречи на основни принципи на правото на Съюза.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията не излага адекватни причини за критиките в обжалваното решение като извода, че облагането на контролирани чуждестранни дружества по реда на споменатата глава 5 би могло да се приложи като се използва тестът за съществените функции на персонала без затруднения или непропорционална тежест..
9. С деветото основание се твърди, че с обжалваното решение се нарушава и принципът на добра администрация, който изисква Комисията да осигурява прозрачност и предвидимост в административните си производства и да приема решенията си в разумен срок. Няма основание Комисията да вземе решението си за започване на разследването в настоящия случай след повече от четири години и да излезе с решение повече от шест години след като оспорваната мярка е била приложена.

Жалба, подадена на 13 ноември 2019 г. — Anglo American International/Комисия

(Дело T-785/19)

(2020/C 45/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Anglo American International Holdings Ltd (Лондон, Обединено кралство) (представител: M. Anderson, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени изцяло Решение от 2 април 2019 г. в частта, в която се отнася до жалбоподателя;
- при условията на евентуалност, да разпореди, че при определяне на размера на подлежащата на възстановяване помощ трябва да бъдат взети предвид загубите, облекченията или освобождаванията, на които жалбоподателят има право към момента, когато иска освобождаването на финансирането на групи, или на които той би имал право към този момент, ако не бе поискал освобождаване на финансирането на групи, при това и в двата случая и дори ако достъпът до тези загуби, облекчения или освобождавания вече е погасен по давност съгласно законодателството на Обединеното кралство и независимо дали те имат автоматично действие;
- във всички случаи, да осъди ответника да заплати разходите, направени от жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква девет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ответникът не установил, че освобождаването на финансирането на групи представлява предимство. Според жалбоподателя ответникът не успял да докаже, че е налице предимство във всеки от случаите, в които е поискано освобождаване на финансирането на групи.
2. Второ основание: няма намеса на държавата или чрез ресурси на държавата. Комисията не установила, че искането за освобождаване на финансирането на групи със сигурност е довело до намаляване на дължимия корпоративен данък в Обединеното кралство.
3. Трето основание: освобождаването на финансирането на групи не облагодетелства определени предприятия или производството на определени стоки. Жалбоподателят твърди, че ответникът допуснал грешка, когато (i) определил референтната система твърде тясно и приел, че това са правилата в част 9А от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби), вместо да вземе предвид по-широката система за корпоративно данъчно облагане на Обединеното кралство; (ii) не разбрал, че глава 9 на част 9А от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) не представлява дерогация от глава 5 от същия закон; и (iii) не признал, че дори посочената глава 9 да е дерогация от глава 5, тя е обоснована от естеството и общата структура на глава 9А.
4. Четвърто основание: освобождаването на финансирането на групи не засяга търговията между държавите членки. Твърди се, че Комисията допуснала грешка, когато приела, че освобождаването на финансирането на групи може да повлияе върху избора на многонационалните групи по отношение на местоположението както на функциите им, свързани с финансовото управление на групата, така и на централното им управление в рамките на Съюза.
5. Пето основание: освобождаването на финансирането на групи не нарушава и не заплашва да наруши конкуренцията. Твърди се, че Комисията не доказала, че искането за освобождаване на финансирането на групи със сигурност е довело до намаляване на дължимия корпоративен данък в Обединеното кралство.
6. Шесто основание: възстановяването на твърдяната помощ нарушавало общи принципи на правото на ЕС. Според жалбоподателя тестът за съществените функции на персонала по раздел 371ЕВ от глава 5 на част 9А от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) не предоставя правна сигурност, Обединеното кралство има право да прецени как да се справи с тази несигурност и че ответникът не изпълнил задължението си да извърши цялостен анализ на всички релевантни фактори. Като разпоредила възстановяването на помощта, Комисията действала в противоречие с член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589⁽¹⁾ на Съвета, който забранява възстановяването на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Съюза.

7. Седмо основание: няма да има селективно предимство и няма да е необходимо възстановяване, ако Обединеното кралство с обратно действие разшири обхвата на освобождаването на финансирането на групи до кредитиране нагоре по веригата и кредитиране на трети лица. Според жалбоподателя ответникът не признал, че подобна мярка би премахнала всяко селективно предимство (ако за момент се приеме, че такова съществува) и в такъв случай няма да има неправомерна държавна помощ, която подлежи на възстановяване съгласно правото на ЕС.
8. Осмо основание: при определяне на размера на подлежащата на възстановяване помощ трябва да бъдат взети предвид загубите, облекчения или освобождаванията, на които жалбоподателят има право (независимо дали въз основа на искане, избиране, или автоматично) към момента, в който е поискано освобождаване на финансирането на групи, или на което щеше да има право към този момент, ако не бе поискал освобождаване на финансирането на групи, дори достъпът до тези загуби, облекчения или освобождавания вече да е погасен по давност съгласно законодателството на Обединеното кралство. Според жалбоподателя това е правилното тълкуване на съображение 203 от спорното решение, но доколкото то не се тълкува по този начин, решението е неправилно, тъй като ако тези загуби, облекчения или освобождавания не бъдат взети предвид, това би довело до изчисляване на помощта в прекомерен размер, което би довело до нарушаване на вътрешния пазар.
9. Девето основание: Комисията не мотивирала доводите си във връзка с освобождаването на квалифицираните ресурси и освобождаването във връзка със съчетаната лихва и не извършила цялостен анализ на всички релевантни фактори. Според жалбоподателя ответникът не прави разлика между трите отделни освобождавания по глава 9 на част 9А от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби), които функционират поотделно, и не разбрал, че освобождаването на квалифицираните ресурси и освобождаването във връзка със съчетаната лихва не са аналози за теста, свързан със съществените функции на персонала, и че наличието на освобождаване във връзка със съчетаната лихва по глава 9 доказва, че ответникът допуснал грешка, когато дефинирал референтната система твърде тясно като правилата по посочената част 9А вместо да вземе предвид по-широката система за корпоративно данъчно облагане на Обединеното кралство.

(¹) Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 13 ноември 2019 г. — Simfer Jersey/Комисия

(Цело T-786/19)

(2020/C 45/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Simfer Jersey Ltd (St Helier, Джърси) (представители: N. Niejahr и B. Hoorelbeke, lawyers, A. Stratakis и P. O'Gara, Solicitors)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение на Комисията (ЕС) С (2019) 2526 от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896, приведена в изпълнение от Обединеното кралство, относно Освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества, доколкото в него се приема, че твърдяната мярка за помощ представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС и се разпореджа връщането ѝ ведно с лихвата включително от жалбоподателя,
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2, 3 и 4 от обжалваното решение, доколкото в тях се изисква връщането на несъвместима помощ ведно с лихвата, включително от жалбоподателя;
- да постанови Комисията да понесе наред със собствените си разноски и тези направени от жалбоподателя във връзка с това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, като приема че твърдяната мярка за помощ осигурява селективно предимство
 - a) на дружествата ползващи освобождаването в размер на 75 % за квалифицирани заемни правоотношения с нисък риск, тъй като Комисията:
 - неправилно определя като референтна система схемата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества и допуска грешка при прилагане на правото като приема, че освобождаването в размер на 75 % представлява дерогация от референтната данъчна система, въз основа на това, че:
 - (i) установяването на дерогация неправилно се основава на регулаторната техника;
 - (ii) тестът за съществените функции на персонала не е централният тест за схемата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества и
 - (iii) квалифицираните и неквалифицираните заемни правоотношения не са в едно и също положение от правна и фактическа страна и при всяко положение допуска грешка при прилагане на правото, като прилага по аналогия и неоснователно се позовава на текста на Директива (ЕС) 2016/1164 ⁽¹⁾ на Съвета
 - допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като приема, че освобождаването в размер на 75 % не е обосновано от естеството и общата структура на данъчната система, също както освобождаването на финансирането на групи, което се прилага спрямо нетъргуемите финансови печалби по член 371ЕС от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (международни и други разпоредби) (капиталови инвестиции от Обединеното кралство)
 - b) на дружествата, които се ползват от освобождаванията на съчетаната лихва и на квалифицираните ресурси, тъй като Комисията:
 - неправилно определя правилата на Обединеното кралство относно контролираните чуждестранни дружества като референтната система и допуска грешка при прилагане на правото, като приема, че освобождаванията на съчетаната лихва и на квалифицираните ресурси представляват дерогация от референтната система въз основа на това, че:
 - (i) изводът за дерогация неправилно се основава на регулаторната техника и тестът за съществените функции на персонала не е централният тест за схемата на Обединеното кралство за контролираните чуждестранни дружества;
 - (ii) данъкоплатците, които могат да се ползват от освобождаванията на съчетаната лихва и на квалифицираните ресурси не са в едно и също от правна и фактическа страна положение с тези, които нямат тази възможност.
 - допуска фактическа грешка и грешка при прилагане на правото, като приема, че освобождаванията на съчетаната лихва и на квалифицираните ресурси не са обосновани от естеството и общата структура на данъчната система.
2. С второто основание се твърди, че Комисията е нарушила член 107, параграф 1 ДФЕС, като не е доказала, че твърдяната мярка може да засегне търговията между държавите членки и заплашва да наруши конкуренцията.
3. С третото основание се твърди, при условията на евентуалност, че Комисията е нарушила член 49 ДФЕС, като квалифицира твърдяната мярка за помощ като несъвместима държавна помощ, която не нарушава гарантираната от член 49 ДФЕС свобода на установяване.

4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията е нарушила основния принцип на равно третиране/недопускане на дискриминация, като третира по един и същ начин нетъргуемите финансови печалби от квалифицирани заеми по същия начин както нетъргуемите финансови печалби от неквалифицирани заеми и като третира освобождаването на финансирането на групи по различен начин в зависимост от това дали по отношение на нетъргуемите финансови печалби се прилага член 371ЕВ или 371ЕС от Закона за данъчното облагане от 2010 г. (Международни и други разпоредби).
5. С петото основание се твърди, при условията на евентуалност, че дори ако твърдяната мярка за помощ попада в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС, Комисията е нарушила член 16, параграф 1 от Регламента за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 ДФЕС⁽²⁾ като разпоредила връщането на сумите от твърдяната несъвместима помощ от бенефициерите на твърдяната мярка за помощ, тъй като това връщане нарушава общи принципи на правото на ЕС, а именно принципа на оправданите правни очаквания и на правната сигурност.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 13 ноември 2019 г. — The Sage Group и др./Комисия

(Дело T-787/19)

(2020/C 45/60)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: The Sage Group plc (Ню Касъл на Тайн, Обединено кралство), Sage Treasury Company Ltd (Ню Касъл на Тайн), Sage Irish Investments One Ltd (Ню Касъл на Тайн) и Sage Irish Investments Two Ltd (Ню Касъл на Тайн) (представители: J. Lesar, Solicitor, и K. Beal QC)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решение на Комисията C(2019)/2526 окончателен от 2 април 2019 г. относно държавна помощ SA.44896 приведена в изпълнение от Обединеното кралство относно освобождаването на финансирането на групи по отношение на контролираните чуждестранни дружества (CFC),
- при всяко положение да осъди Комисията да понесе направените от жалбоподателите разноски за това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъква осем основания в подкрепа на жалбата.

1. С първото основание се твърди, че Комисията прилага неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС и/или прави явна грешка в преценката при избора на референтната рамка за анализа на данъчния режим. Комисията би трябвало да приеме като референтната рамка режима на корпоративното данъчно облагане на Обединеното кралство, не просто самия режим на контролираните чуждестранни дружества.

2. С второто основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС и/или допуска явна грешка в преценката като възприема неподходящ подход при анализа на режима на контролираните чуждестранни дружества. В съображения 124—126 от обжалваното решение Комисията греши като разглежда разпоредбите от глава 9 от част 9А от Закона от 2010 г. за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) като форма на дерогация от общия режим на данъчно облагане по глава 5 от него.
3. С третото основание се твърди, че Комисията допуска грешка при прилагане на правото при прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС, като приема в съображения 127—151 от обжалваното решение, че критерият за селективност е налице, тъй като тези предприятия в сходно от правна и фактическа страна положение са третирани различно.
4. С четвъртото основание се твърди, че освобождаването в размер на 75 % по член 371 ID от Закона от 2010 г. за данъчното облагане (Международни и други разпоредби) е обосновано от естеството и общата структура на данъчната система..
5. С петото основание се твърди, че налагането на данъчна тежест на контролираните чуждестранни дружества, отговарящи на условията за освобождаване в споменатата глава 9 като клас ще наруши свободата на установяване на жалбоподателите в нарушение на член 49 ДФЕС.
6. С шестото основание се твърди, че има явна грешка в преценката във връзка с освобождаването в размер на 75 % и въпроса за фиксираното съотношение.
7. Със седмото основание се твърди, че Решението на Комисията не е съобразено с общия принцип на правото на ЕС на недопускане на дискриминация или на равенство.
8. С осмото основание се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото, като е приложила по аналогия или като прави необоснована се позовава на разпоредбите на Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета ⁽¹⁾, която не е била приложена *ratione temporis*.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 година за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ L 193, 2016 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 14 ноември 2019 г. — Moerenhout и др./Комисия

(Дело T-789/19)

(2020/C 45/61)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Tom Moerenhout (Humbek, Белгия) и шестима други жалбоподатели (представител: G. Devers, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— Да отмени обжалваното решение,

— Да осъди Комисията да заплати изцяло съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу решение С(2019) 6390 окончателен на Комисията от 4 септември 2019 г., с което се отказва да бъде регистрирана предложената гражданска инициатива под надслов „Осигуряване на съответствие на общата търговска политика с Договорите на ЕС и с международното право“ (ОВ 2019, L 241, стр. 12), жалбоподателите изтъкват четири основания.

1. С първото основание се твърди нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата на основните права, както и на член 4, параграфи 1 и 2 от Регламент № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно гражданската инициатива (ОВ 2011, L 65, стр. 1), тъй като Комисията изопачила предложената гражданска инициатива.
2. С второто основание се твърди нарушение на член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент 211/2011, тъй като Комисията нарушила задължението си за мотивиране на обжалваното решение.
3. С третото основание се твърди нарушение на член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 211/2011, тъй като Комисията е приела, че действието, което се цели с предложената гражданска инициатива, може да бъде прието единствено на основание член 215 ДФЕС, тъй като посоченото действие очевидно попада в обхвата на общата търговска политика.
4. С четвъртото основание се твърди нарушение на член 4, параграф 2, буква б) от Регламент № 211/2011, тъй като Комисията е пренебрегнала други прави основания, към които очевидно се отнася предложената ЕГИ, а именно член 43, параграф 2 ДФЕС и член 114 ДФЕС.

Жалба, подадена на 18 ноември 2019 г. — Bennahmias/Парламент

(Дело T-798/19)

(2020/C 45/62)

*Език на производството: френски***Страни**

Жалбоподател: Jean-Luc Bennahmias (Марсилия, Франция) (представители: J.-M. Rijkers, J.-L. Teheux, и M. Ganilsy, avocats)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени решението на генералния секретар на Европейския парламент от 16 септември 2019 г.,
- Да отмени дебитно известие № 2019-1599, с което се разпорежда събиране на сумата от 29 806 EUR,
- Да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от недостатъчна мотивираност на обжалваното решение, доколкото съображенията на генералния секретар на Европейския парламент били двусмислени и доколкото не се посочвало в каква степен представените документи не представлявали доказателство за работа.
2. Второто основание е изведено от грешка в преценката на обжалваното решение, доколкото възприетите фактически обстоятелства от генералния секретар на Европейския парламент били неточни.

3. Третото основание е изведено от изместване на доказателствената тежест. В това отношение, жалбоподателят смята, че не е длъжен да представя доказателства за работата на парламентарния си асистент, а напротив, че Парламентът е длъжен да докаже обратното.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото исканата от жалбоподателя сума предполагала, че парламентарният асистент никога не е работил за жалбоподателя.

Жалба, подадена на 18 ноември 2019 г. — Bennahmias/Парламент

(Дело T-799/19)

(2020/C 45/63)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-Luc Bennahmias (Марсилия, Франция) (представители: J.-M. Rijkers, J.-L. Teheux, и M. Ganilsy, адвокати)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени решението на генералния секретар на Европейския парламент от 16 септември 2019 г.,
- Да отмени дебитно известие № 2019-1598, с което се разпорежда събиране на сумата от 15 105 EUR,
- Да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от недостатъчна мотивираност на обжалваното решение, доколкото съображенията на генералния секретар на Европейския парламент били двусмислени и доколкото не се посочвало в каква степен представените документи не представлявали доказателство за работа.
 2. Второто основание е изведено от грешка в преценката на обжалваното решение, доколкото възприетите фактически обстоятелства от генералния секретар на Европейския парламент били неточни.
 3. Третото основание е изведено от изместване на доказателствената тежест. В това отношение, жалбоподателят смята, че не е длъжен да представя доказателства за работата на парламентарния си асистент, а напротив, че Парламентът е длъжен да докаже обратното.
 4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, доколкото исканата от жалбоподателя сума предполагала, че парламентарният асистент никога не е работил за жалбоподателя.
-

Жалба, подадена на 20 ноември 2019 г. — Austria Tabak/EUIPO – Mignot & De Block (AIR)**(Дело T-800/19)**

(2020/C 45/64)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Austria Tabak GmbH (Виена, Австрия) (представители: J. Gracia Albergo и R. Ahijón Lana, lawyers)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Mignot & De Block BV (Айндохвен, Нидерландия)**Данни за производството пред EUIPO***Притежател на спорната марка:* жалбоподателят в производството пред Общия съд*Спорна марка:* словна марка на Европейския съюз „AIR“ – марка на Европейския съюз № 2 309 110*Производство пред EUIPO:* производство по обявяване на недействителност*Обжалвано решение:* решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 16 септември 2019 г. по преписка R 1665/2018-4**Искания***Жалбоподателят моли Общия съд:*

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разходи по настоящото производство, производството пред отдела по споровете и четвърти апелативен състав.

Изложено основание

— Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) във връзка с член 18, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 19 ноември 2019 г. — Kisscolor Living/EUIPO – Teoxane (KISS COLOR)**(Дело T-802/19)**

(2020/C 45/65)

*Език на жалбата: немски***Страни***Жалбоподател:* Kisscolor Living GmbH (Бад Хомбург, Германия) (представител: T. Büttner, Rechtsanwalt)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Teoxane SA (Женева, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „KISS COLOR“ в бяло и червено — заявка за регистрация № 16 396 996

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 16 септември 2019 г. по преписка R 2167/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 19 ноември 2019 г. — etc-gaming и Casino-Equipment/Комисия

(Дело T-803/19)

(2020/C 45/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: etc-gaming GmbH (Виена, Австрия) и Casino-Equipment Vermietungs GmbH (Виена) (представител: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- Европейският съюз, представляван от Европейската комисия, да бъде осъден да плати обезщетение от 110 836 927,73 EUR за вредата, която виновно и противоправно причинил на имуществото на жалбоподателите поради несъздаването на правно средство за защита, каквото трябвало да има, по смисъла на член 6, параграф 1 и член 13 от ЕКПЧ и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“),
- при условията на евентуалност, Европейският съюз, представляван от Европейската комисия, по принцип да бъде осъден да поправи вредата, която виновно и противоправно причинил, респ. предстои да възникне, на имуществото на жалбоподателите поради несъздаването на правно средство за защита, каквото трябвало да има, по смисъла на член 6, параграф 1 и член 13 от ЕКПЧ и член 47 от Хартата,
- Европейският съюз, представляван от Европейската комисия, да бъде осъден да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата е изложено следното основание:

Тъй като не изпълнил разпорежданията на ЕКПЧ и на Хартата за създаване на ефективни правни средства за защита, Съюзът причинил виновно и противоправно вреда на жалбоподателите в размер на най-малко 110 836 927,73 EUR. Вредата се състояла в това, че поради липсата на правни средства за защита, което би направило възможна проверката защо длъжните да отправят преюдициално запитване до Съда съдилища не са направили това, жалбоподателите, правно погледнато, не били в състояние да допринесат за това, правото на Съюза да започне да се прилага, а оттук и — вследствие от предимството на правото на Съюза — да станат неприложими националните данъчни разпоредби на Закона за хазарта, които щели да доведат до данъчни задължения в размер многократно на оборота, реализиран през същия период.

Жалба, подадена на 25 ноември 2019 г. — Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Yiwu Dearbody Cosmetics (BODYSECRETS)

(Дело T-810/19)

(2020/C 45/67)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Victoria's Secret Stores Brand Management, Inc. (Рейнолдсбърг, Охайо, Съединени щати) (представител: J. Dickerson, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Yiwu Dearbody Cosmetics Co.Ltd (Yiwu City, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „BODYSECRETS“ — марка на Европейския съюз № 1 3 921 978

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 5 септември 2019 г. по преписка R 2422/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да разреши обявяването за недействителна на регистрацията на марка на Европейския съюз № 1 3 921 978,

— да осъди притежателя да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б), в) и г) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 3 декември 2019 г. — Totalizator Sportowy/EUIPO – Lottoland Holdings (LOTTOLAND)

(Дело T-820/19)

(2020/C 45/68)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Totalizator Sportowy sp. z o.o. (Варшава, Полша) (представител: B. Matusiewicz-Kulig, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Lottoland Holdings Ltd (Ocean Village, Гибралтар)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „LOTTOLAND“ – марка на Европейския съюз № 11 369 981

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 октомври 2019 г. по преписка R 97/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която обявява, че марка на Европейския съюз № 11 369 981 „LOTTOLAND“ остава в сила за всички услуги от клас 42, за които е регистрирана спорната марка,

- да измени обжалваното решение като обяви марка на Европейския съюз № 11 369 981 „LOTTOLAND“ за изцяло недействителна, включително за услугите от клас 42, за които е регистрирана спорната марка,

при условията на евентуалност,

- да върне преписката на EUIPO за ново разглеждане,

- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Тълкуване на член 60, параграф 1, буква а) във връзка с член 8, параграф 5 от Делегиран Регламент (ЕС) 2018/625 на Комисията от 5 март 2018 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета относно марката на Европейския съюз, и за отмяна на Делегиран регламент (ЕС) 2017/1430.

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Tazzetti/Комисия

(Дело T-825/19)

(2020/C 45/69)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Tazzetti SpA (Волпиано, Италия) (представители: M. Condinanzi, E. Ferrero и C. Vivani, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение (писмо) ARES (2019) 6014426 на Европейската Комисия от 27 септември 2019 г. с адресат жалбоподателя, Решение (писмо) ARES (2019) 6024220 на Европейската Комисия от 27 септември 2019 г. с адресат жалбоподателя, Решение (писмо) ARES (2019) 6048224 на Европейската Комисия от 30 септември 2019 г. с адресат Tazzetti SA, Решение (писмо) ARES (2019) 6871575 с адресат Tazzetti SpA, както и на последващите актове, и ако е необходимо и след установяване на незаконосъобразността — по смисъла на член 277 ДФЕС — на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/661 на Комисията от 25 април 2019 година за осигуряване на доброто функциониране на електронния регистър за квоти за пускане на пазара на флуоровъглеродороди (ОВ L 112, 2019 г., стр. 11), и по-специално на член 7 от този регламент, да обяви неприложимостта и в резултат на това да отмени горепосочените решения за прилагане на същия регламент,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на член 16, параграфи 1, 3 и 5, на член 17 и на приложения V и VI към Регламент (ЕС) 517/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година за флуорсъдържащите парникови газове и за отмяна на Регламент (ЕО) № 842/2006 (ОВ L 150, 2014 г., стр. 195), нарушение на член 291 ДФЕС и на понятието „мерки за изпълнение“, допусната в случая злоупотреба с власт, нарушение на член 296 ДФЕС и на задължението за мотивиране, както и нарушение на принципа на пропорционалност.
2. Второ основание: нарушение с член 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/661 на Комисията от 25 април 2019 година за осигуряване на доброто функциониране на електронния регистър за квоти за пускане на пазара на флуоровъглеродороди (ОВ L 112, 2019 г., стр. 11) на членове 15 и 16 от Регламент (ЕС) 517/2014 от 16 април 2014 г. и последващата му инцидентна неприложимост.
 - В това отношение се изтъква, че посоченият член 7 нарушава членове 15 и 16 от Регламент (ЕС) 517/2014, тъй като позволява да не се разпределят на традиционния оператор (Incumbent) — дъщерно дружество на единствения декларатор, квотите, изчислени въз основа на собствените му референтни стойности, тоест разпределя тези квоти само на единствения декларатор, който има един и същ действителен собственик с първия традиционен оператор (Incumbent).

3. Трето основание: нарушение на основните принципи на правния ред на Съюза в областта на собствеността и правото на стопанска инициатива, на член 6 ДЕС във връзка с членове 6, 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 1 от Първия допълнителен протокол към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и на член 11 ДФЕС. Изтъква се и злоупотреба с власт.
 - В това отношение се изтъква, че като лишават неоснователно дъщерното дружество на жалбоподателя от квоти за флуоровъгледороди, на които то има право въз основа на собствените си референтни стойности, решенията на Комисията нарушават основни права на жалбоподателя. Когато разпоредбите на Регламента за изпълнение целят да ограничат/забранят разпределянето на квоти на нови играчи (New Entrants), които преди това не са били активни на пазара, прилагането на тези разпоредби от Комисията спрямо дъщерното дружество на жалбоподателя (и следователно спрямо самия жалбоподател) е опорочено от злоупотреба с власт. Посочените пороци и мотиви са валидни и когато квотите, които се полагат на дъщерното дружество на жалбоподателя, трябва да се считат за разпределени на жалбоподателя като единствен декларатор.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на пропорционалност и на задължението за мотивиране във връзка с този принцип.
 - В това отношение се изтъква, че начинът, по който е приложен член 7 от Регламент за изпълнение 2019/661 далеч надхвърля изискваното и необходимото за постигане на целите на правната уредба, а именно по-добро и по-ефективно използване на електронния регистър. Посочените пороци и мотиви са валидни и когато квотите, които се полагат на дъщерното дружество на жалбоподателя, трябва да се считат за разпределени на жалбоподателя като единствен декларатор: в този случай влиянието на решенията върху стопанската организация на групата, за която е отговорен жалбоподателят, със съответните балансови и данъчни последици, наред с икономическите, по никакъв начин не изглеждат обосновани и разумни с оглед на целите, преследвани от правната уредба.
5. Пето основание: нарушение на членове 49 и следващите и на членове 63 и следващите ДФЕС.
 - В това отношение се изтъква, че вредата за дейността на жалбоподателя, причинена с отказа на квоти на неговото дъщерно дружество, дори когато квотите са разпределени на него самия, представлява нарушение на основните свободи на вътрешния пазар, като свободата на установяване и свободното движение на капитали, тъй като жалбоподателят е италианско дружество, което е упражнило правото си на установяване и на свободно движение на капитали, гарантирани от правото на Европейския съюз, за да придобие испанско дружество с цел да осъществява на този пазар част от стопанската си дейност.
6. Шесто основание: нарушение на принципите на оправданите правни очаквания, на правна сигурност и на забрана на прилагане с обратен ефект на разпоредбите, които предоставят индивидуални права.
 - В това отношение се изтъква, че жалбоподателят има право да организира собствената си стопанска дейност и тази на групата от дъщерни дружества въз основа на разумни предвиждания за рентабилността, произтичащи от перспективата за квоти, генерирана от референтните стойности, (включително) на собственото му испанско дъщерно дружество. Решението да не се разпределят квоти на Tazzetti SA накърнява тези принципи и нарушава задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС, тъй като липсва всякакво обяснение за избора на Комисията и не е налице каквато и да било хипотеза на претегляне на интереси. Нарушението е налице и когато квотите на собственото му испанско дъщерно дружество са разпределени на жалбоподателя като единствен декларатор.
7. Седмо основание: нарушение на принципа на равно третиране.
 - В това отношение се изтъква, че обжалваните решения поставя Tazzetti SA в положение, което не се различава от запазеното за новите играчи (New Entrants) на пазара, макар собственото дъщерно дружество на жалбоподателя — Tazzetti SA, подобно на самия жалбоподател, да е традиционен оператор (Incumbent), който отдавна притежава консолидирано пазарно присъствие.

Жалба, подадена на 4 декември 2019 г. — Tazzetti/Комисия

(Дело T-826/19)

(2020/C 45/70)

*Език на производството: италиански***Страни**

Жалбоподател: Tazzetti, SA (Мадрид, Испания) (представители: M. Condinanzi, E. Ferrero и C. Vivani, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви за недействителни обжалваните решения, след като установи тяхната незаконосъобразност и евентуално след като остави без приложение Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/661, и по-специално на член 7 от този регламент,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалба за отмяна на Решение (писмо) ARES (2019) 6048224 на Европейската Комисия от 30 септември 2019 г. с адресат жалбоподателя, на Решение (писмо) ARES (2019) 6014426 на Европейската Комисия от 27 септември 2019 г. с адресат Tazzetti S.p.A., на Решение (писмо) ARES (2019) 6024220 на Европейската Комисия от 27 септември 2019 г. с адресат Tazzetti S.p.A., както и на последващите актове, и ако е необходимо и след установяване на незаконосъобразността — по смисъла на член 277 ДФЕС — на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/661 на Комисията от 25 април 2019 година за осигуряване на доброто функциониране на електронния регистър за квоти за пускане на пазара на флуоровъглеродороди (ОВ L 112, 2019 г., стр. 11), и по-специално на член 7 от този регламент, да обяви неприложимостта и в резултат на това да отмени горепосочените решения за прилагане на същия регламент.

Основанията и основните доводи са сходни с посочените по дело T-825/19, Tazzetti/Комисия.

Жалба, подадена на 6 декември 2019 г. — Grammer/EUIPO (Изображение на геометрична фигура)

(Дело T-833/19)

(2020/C 45/71)

*Език на производството: немски***Страни**

Жалбоподател: Grammer AG (Амберг, Германия) (представители: J. Bühling и D. Graetsch, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение на геометрична фигура) — заявка за регистрация № 15 389 621

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 19 септември 2019 г. по преписка R 1478/2019-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските в производството пред апелативния състав.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 5 декември 2019 г. — e*Message Wireless Information Services/EUIPO — Apple (e*message)

(Дело T-834/19)

(2020/C 45/72)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: e*Message Wireless Information Services GmbH (Берлин, Германия) (представител: A. Hotz, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Apple Inc. (Купертино, Калифорния, САЩ)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „e*message“ в жълто-оранжев и черен цвят — марка на Европейския съюз № 1 548 619

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 10 септември 2019 г. по преписка R 2454/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решение № 13 800 C на отдела по отмяна на EUIPO от 25 октомври 2018 г.,
- да отхвърли искането от 22 септември 2016 г. за обявяване на марка на Европейския съюз № 1 548 619 за недействителна,
- да осъди EUIPO, а също и другата страна в производството пред апелативния състав, ако тя встъпи в производството пред Общия съд, да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета и на член 2, първо изречение ДЕС във връзка с член 1, параграф 2 ДФЕС (принцип на правовата държава и принцип на законност),
- нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета поради неправилно прилагане на сегашното тълкуване на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета спрямо момента на подаване на заявката за спорната марка на Съюза и поради непълнота на констатациите във връзка с тълкуването на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета към момента на подаване на заявката,
- нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, буква в), както и на член 64, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета поради непълнота на фактическите констатации във връзка с търговската практика към момента на подаване на заявката и във връзка с наличието на ниски изисквания по отношение на доказването и установяването на абсолютна пречка за регистрация към момента на подаване на заявката при отдавна проведена процедура по регистрация,
- нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета поради неправилна преценка на фигуративните компоненти на спорната марка на Съюза и непълнота на фактическите констатации във връзка с момента на подаване на заявката,
- нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета поради неправилна преценка на отличителния характер и непълнота на фактическите констатации във връзка с момента на подаване на заявката,
- нарушение на член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 1 от първия допълнителен протокол към ЕКПЧ във връзка с член 6, параграфи 1—3 ДЕС и член 2, параграф 1 ДФЕС, както и на общия принцип за защита на оправданите правни очаквания и правна сигурност (член 2, първо изречение ДЕС) поради неправилно оттегляне на благоприятен законосъобразен административен акт,
- нарушение на член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 1 от първия допълнителен протокол към ЕКПЧ във връзка с член 6, параграфи 1—3 ДЕС и член 2, параграф 1 ДФЕС, както и на общия принцип за защита на оправданите правни очаквания и правна сигурност (член 2, първо изречение ДЕС) поради неправилна отмяна на благоприятен незаконосъобразен административен акт.

Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Première Vision/EUIPO – Vente-Privee.com (PV)

(Дело T-836/19)

(2020/C 45/73)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Première Vision (Лион, Франция) (представител: С. Champagner Katz, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Vente-Privee.com SA (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „PV“ – Заявка за регистрация № 13 999 578

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение от 3 октомври 2019 г. на първи апелативен състав на EUIPO по преписка R 2125/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;
- да осъди EUIPO и евентуално страната, подала възражението, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koorman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products Import & Export (Устройство за разпределение на флуиди)

(Дело T-838/19)

(2020/C 45/74)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Koorman International BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: B. van Werven, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tinnus Enterprises LLC (Плейноу, Тексас, Съединени щати) и Mystic Products Import & Export, SL (Бадалона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: Tinnus Enterprises

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Европейския съюз № 1 431 829-0006

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 18 септември 2019 г. по преписка R 1005/2018-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, с което се спира производството по обжалване пред апелативния състав, и да разпореди посоченото производство да бъде продължено,
- да съедини с настоящото дело отнасящите се до преписки R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1010/2018-3 и R 1009/2018-3 дела пред Общия съд, образувани по жалби на Koorman International, подадени едновременно с разглежданата жалба, и
- да осъди Tinnus Enterprises да заплати съдебните разноски и разходите на Koorman International.

Изложени основания

- Апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „правна сигурност“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „процесуална икономия“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „добра администрация“ и
- апелативният състав не е претеглил правилно интересите на всички страни.

Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koorman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products Import & Export (Fluid distribution equipment)

(Дело T-839/19)

(2020/C 45/75)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Koorman International BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: V. van Werven, lawyer)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Други страни в производството пред апелативния състав: Tinnus Enterprises LLC (Плано, Тексас, Съединени щати) и Mystic Products Import & Export, SL (Бадалона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: Tinnus Enterprises

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Европейския съюз № 1431 829-0002

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 18 септември 2019 г. по преписка R 1006/2018-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, с което се спира производството по обжалване пред апелативния състав, и да разпореди посоченото производство да бъде продължено,
- да съедини с настоящото дело отнасящите се до преписки R 1008/2018-3, R 1005/2018 3, R 1010/2018-3 и R 1009/2018-3 дела пред Общия съд, образувани по жалби на Koorman International, подадени едновременно с разглежданата жалба, и
- да осъди Tinnus Enterprises да заплати съдебните разноски и разходите на Koorman International.

Изложени основания

- Апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „правна сигурност“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „процесуална икономия“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „добра администрация“ и
- апелативният състав не е претеглил правилно интересите на всички страни.

Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koorman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products Import & Export (Устройство за разпределение на флуиди)

(Дело T-840/19)

(2020/C 45/76)

*Език на жалбата: английски***Страни**

Жалбоподател: Koorman International BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: B. van Werven, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tinnus Enterprises LLC (Плейноу, Тексас, Съединени щати) и Mystic Products Import & Export, SL (Бадалона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: Tinnus Enterprises

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Европейския съюз № 14 31 829-0005

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 18 септември 2019 г. по преписка R 1008/2018-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, с което се спира производството по обжалване пред апелативния състав, и да разпореди посоченото производство да бъде продължено,
- да съедини с настоящото дело отнасящите се до преписки R 1006/2018-3, R 1005/2018-3, R 1010/2018-3 и R 1009/2018-3 дела пред Общия съд, образувани по жалби на Koorman International, подадени едновременно с разглежданата жалба, и
- да осъди Tinnus Enterprises да заплати съдебните разноски и разходите на Koorman International.

Изложени основания

- Апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „правна сигурност“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „процесуална икономия“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „добра администрация“ и
- апелативният състав не е претеглил правилно интересите на всички страни.

Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koorman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products Import & Export (Устройство за разпределение на флуиди)

(Дело T-841/19)

(2020/C 45/77)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Koorman International BV (Амстердам, Нидерландия) (представител: V. van Werven, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tinnus Enterprises LLC (Плейноу, Тексас, Съединени щати) и Mystic Products Import & Export, SL (Бадалона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: Tinnus Enterprises

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Европейския съюз № 1431 829-0008

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 18 септември 2019 г. по преписка R 1009/2018-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, с което се спира производството по обжалване пред апелативния състав, и да разпореди посоченото производство да бъде продължено,
- да съедини с настоящото дело отнасящите се до преписки R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 и R 1010/2018-3 дела пред Общия съд, образувани по жалби на Koorman International, подадени едновременно с разглежданата жалба, и
- да осъди Tinnus Enterprises да заплати съдебните разходи и разходите на Koorman International.

Изложени основания

- Апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „правна сигурност“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „процесуална икономия“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „добра администрация“ и
- апелативният състав не е претеглил правилно интересите на всички страни.

Жалба, подадена на 10 декември 2019 г. — Koorman International/EUIPO — Tinnus Enterprises и Mystic Products (Устройство за разпределение на флуиди)

(Дело T-842/19)

(2020/C 45/78)

*Език на жалбата: английски.***Страни**

Жалбоподател: Koorman International BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: B. van Werven, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Tinnus Enterprises LLC (Плейноу, Тексас, Съединени щати) и Mystic Products Import & Export, SL (Бадалона, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: Tinnus Enterprises

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Европейския съюз № 14 31 829-0007

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 18 септември 2019 г. по преписка R 1010/2018-3

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, с което се спира производството по обжалване пред апелативния състав, и да разпореди посоченото производство да бъде продължено,
- да съедини с настоящото дело отнасящите се до преписки R 1006/2018-3, R 1008/2018-3, R 1005/2018-3 и R 1009/2018-3 дела пред Общия съд, образувани по жалби на Koorman International, подадени едновременно с разглежданата жалба, и
- да осъди Tinnus Enterprises да заплати съдебните разходи и разходите на Koorman International.

Изложени основания

- Апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „правна сигурност“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „процесуална икономия“;
- апелативният състав не е извършил правилна преценка и не е приложил правилно критерия „добра администрация“ и
- апелативният състав не е претеглил правилно интересите на всички страни.

Жалба, подадена на 12 декември 2019 г. — Correia/CESE

(Дело T-843/19)

(2020/C 45/79)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Paula Correia (Волюве-Сент-Етиен, Белгия) (представители: L. Levi и M. Vandenbussche, адвокати)

Ответник: Европейският икономически и социален комитет

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
и вследствие на това:
- да отмени решението, постановено на неизвестна дата, за което жалбоподателката е узнала на 12 април 2019 г., с което ѝ се отказва повишаване/прекласиране за 2019 г.,
- да разпреди да ѝ бъде изплатено обезщетение за неимуществени вреди, определени по справедливост на 2 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е изведено от нарушение на процесуалните гаранции, предвидени в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз и от нарушение на принципа за недопускане на дискриминация. Жалбоподателката изтъква, че начинът, по който Европейският икономически и социален комитет взема решенията за повишаване и прекласиране на срочно наетите служители от секретариатите на групите и, по-конкретно секретариата на група I, накърнява процесуалните гаранции, предвидени в член 41 от Хартата на основните права. Такъв по-специално е случаят с решението за отказ от повишаване/прекласиране на жалбоподателката за 2019 г. и други години. В действителност, това решение на първо място е лишено от каквито и било мотиви. На следващо място, нито един текст, общо решение или съобщение до жалбоподателката или в по-общ смисъл до групите или до група I не посочва какви са възприетите и прилагани критерии, за да се определят онези срочно наети служители, които да бъдат повишени в степен или прекласирани. Липсата на критерии, на гаранции за равнопоставеност, за информирани и мотивирани в още по-голяма степен противоречи на изискванията на член 41 от Хартата на основните права, поради което определени служители от секретариата и по-специално от секретариата на група I много бързо напредват в кариерата си, а други — твърде бавно, подобно на жалбоподателката.

2. Второто основание е изведено от нарушение на принципа на правна сигурност. Жалбоподателката поддържа, че макар Европейският икономически и социален комитет да разполага с правомощие за преценка за определяне на критериите и условията за прилагане на член 10 от Условията за работа на другите служители на Европейските общности, тези критерии и условия трябва да гарантират изискваната от правото на Съюза степен на предвидимост и, по-специално зачитането на принципа на правна сигурност. Случаят обаче не е такъв, ако не са налице критерии, позволяващи на срочно наетите служители да узнаят как и при какви условия ще получат повишение или ще бъдат прекласирани, водещо до сключване на допълнително споразумение към трудовия им договор.
3. Третото основание е изведено от явна грешка при преценката. Според жалбоподателката прегледът на докладите ѝ за оценка от последното ѝ повишение през 2016 г. води до заключението, че решението да ѝ бъде отказано повишение за 2019 г. е опорочено от явна грешка при преценката.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушение на задължението за полагане на грижа. Жалбоподателката счита, че интересите ѝ не са взети предвид, при положение че органът, оправомощен да сключва договори за наемане на работа, решава кои служители да бъдат повишени или прекласирани.

Жалба, подадена на 12 декември 2019 г. — Apologistics/EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)

(Дело T-844/19)

(2020/C 45/80)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Apologistics GmbH (Марклеберг, Германия) (представител: H. Hug, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Franz Michael Peikert (Офенбах, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „discount-apotheke.de“ в светлозелено, тъмнозелено и бяло — заявка за регистрация № 14 678 007

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 10 октомври 2019 г. по преписка R 2309/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и решението на отдела по споровете от 5 октомври 2018 г.,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 13 декември 2019 г. — X-cen-tek/EUIPO – Altenloh, Brinck & Co. (PAX)

(Дело T-847/19)

(2020/C 45/81)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: X-cen-tek GmbH & Co. KG (Варденбург, Германия) (представител: H. Hillers, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Altenloh, Brinck & Co. GmbH & Co. KG (Енепетал, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „PAX“ — заявка за регистрация № 16 487 803

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 27 септември 2019 г. по преписка R 2324/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 18 декември 2019 г. — easyCosmetic Swiss/EUIPO – U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations (easycosmetic)

(Дело T-858/19)

(2020/C 45/82)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: easyCosmetic Swiss GmbH (Баар, Швейцария) (представители: D. Terheggen и S. E. Sullivan, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: U.W.I. Unternehmensberatungs- und Wirtschaftsinformations GmbH (Бад Наухайм, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „easycosmetic“ — заявка за регистрация № 13 801 675

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 4 октомври 2019 г. по преписка R 973/2019-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG